UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

25
ЖОВТНЯ
Число No 43
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
OCTOBER 25, 1973

Створено Раду багатокультурности

В Едмонтоні відбулася в суботу, 20 та в неділю, 21 жовтня конференція представників понад 50 етнічних національних груп, що становлять Албертську раду багатокультурности. Албертські індіяни відмовилися від участи в конференції. До Ради багатокультурности увійшли, за відсотковим ключем, представники всіх національних груп, яких запропонували албертському міністрові для справ культури, молоді та дозвілля п. Г. Шмідові поодинокі національні групи. Кількох представників призначив міністер для справ культури, молоді та розваг. Тимчасовий провід Ради багатокультурности очолив едмонтонський український адвокат Л. Дікур. Докладний звіт з нарад подамо в черговому числі.

Омбудсмен обвинувачує шпиталі

Албертський омбудсмен Джордж МекЛеллан проголосив зміст листа, що його він вислав до міністра суспільної опіки албертського уряду Н. Кравфорда. В листі омбудсмен закидає лікарям із шпиталів для умово-хворих в Олівер та Поноці в Алберті, що вони дозволяють деяким хворим виходити поза приміщення шпиталів, у висліді чого ці хворі допускаються різних проступків. В рямцях нової методи лікування умово-хворих, лікарі дозволяють деяким, менше небезпечним хворим, виходити на шпитальне подвір'я. Деякі з цих хворих користають з тої нагоди й втікають зі шпиталю, а дехто допускається порушень закону. Омбудсмен домагається щоб в шпиталях більше перевірювано стан умово хворих й щоб на шпитальне подвір'я могли виходити лиш ті хворі, що до яких є певність, що вони не можуть вчинити ніякого зла.

У Вегревил відкрито два нові будинки

Албертський прем'єр П. Логід відкрив у п'ятницю, 19 жовтня в містечку Вегревил новий будинок міської управи, побудований коштом 600,000 долярів та будинок провінційного уряду, збудований коштом 5 і пів мільйонів долярів. У відкритті взяли участь федеральний посол Д. Мазанковський, провінційний посол І. Батюк, албертський міністер публічних робіт д-р В. Бакус, едмонтонський мейор д-р А. Дент та представники управ муніципалітетів з околиці. Вегревильський мейор В. Мошанський старається тепер здобути державну допомогу на розбудову вегревильського летовища, що могло би служити як допоміжне едмонтонське летовище. Покищо, албертський уряд, коштом одного мільйона долярів, поширює дороги, що ведуть до вегревильського летовища, щоб, як буде поширене летовище, мати до нього догідний доїзд.

Спекулюють землею

У зв'язку з заплянованим видобуванням нафтової ропи із пісків Атабаски дуже подорожчала земля в містечку Форт МекМиррі, що буде осередком цеї нової промисловости. За 82-акрову площу, яку албертський провінційний уряд хотів купити для побудови школи, тепер спекулянти жадають 625,000 долярів. Первісна ціна цеї площі була 3,000 долярів. Згодом закупив її теперішний власник від іншого спекулянта за 180,000 долярів. Очевидно, що провінційний уряд відмовився платити таку високу ціну за площу під школу.

Поворот до нормального часу

Опівночі з суботи, 27 на неділю, 28 жовтня в Алберті та в усіх провінціях, де є літній час, наступить поворот до звичайного („стандартного") часу. Тоді треба переставити годинники на одну годину взад.

► **В околиці Клондайк** на території Юкон видобуто від 1899 р., коли там настала „золота гарячка", золота загальної вартости понад чверть мільярда долярів.

Зголосилося 50,000

Федеральний уряд перевів коштом 1.4 мільйона долярів велику оголошеневу кампанію в Канаді, закликаючи всіх нелеґальних імігрантів, що живуть у Канаді, зареєструвати в найближчому іміграційному уряді до півночі 15 жовтня. Для вигоди нелеґальних імігрантів іміграційні бюра були відкриті навіть в суботу та неділі. До означеного часу зголосилося 50,000 нелеґальних імігрантів. Припускають, що дуже багато імігрантів не зголосилося, бо боялися, що уряд захоче їх покарати або депортувати. Тепер дехто домагається, щоб уряд ще продовжив реченець зголошень, щоб незареєстровані нелеґальні імігранти могли скористати з добродійства закону. Одначе уряд на це мабуть не погодиться.

В міжчасі зареєстровані імігранти турбуються, що їм прийдеться платити прибутковий податок, від якого вони ухилялися, бо не були зареєстровані. Дехто піддавав думку, щоб уряд подарував їм дотеперішні залеглі податки. Одначе уряд зовсім не виявляє охоти цього зробити, бо вважає, що вже досить далеко пішов назустріч нелеґальним імігрантам, дозволивши їм зареєструватися в Канаді.

Зріст безробіття

Канадська статистика проголосила, що в місяці вересні в Канаді було 421,000 безробітних, або 6% всіх працездатних канадців було без праці. Працювало в вересні 8.8 мільйонів канадців. В порівнанні з попереднім місяцем число безробітних зросло на ½%. Опозиційні посли в федеральному парляменті критикували уряд за те, що він не подбав про те, щоб забезпечити всіх канадців працею. Міністер Турнер вияснив, що в Канаді кожного року під осінь число безробітних зростає.

Оттава буде покривати кошти допомог

В Оттаві відбулася дводенна конференція провінційних міністрів суспільної опіки з федеральним міністром суспільної опіки М. Лалонде. Лалонде приобіцяв, що він переведе ухвалу в федеральному уряді, щоб той покривав 50% видатків, що їх провінційні уряди виплачуватимуть на дитячі садки, на допоміжні шпиталі („нирсінг гомс"), на лікування зубів дітям ітд.

. ► **Західна Німеччина** зібрала цього року 21 мільйонів метричних тонн збіжжя, на 3.5% більше, як минулого року.

Знижують податки

Федеральний міністер фінансів Дж. Турнер проголосив, що у зв'язку з підвишкою цін на товарі, а зокрема на харчові продукти, уряд в 1974-ому році обнизить дещо особистий податок. Уряд стратить на тому 400 мільйонів долярів. Докладні ставки знижки податку будуть подані згодом. Одначе вони ледви, чи зможуть дорівняти зростові цін.

ПЕРША КОНФЕРЕНЦІЯ ДЛЯ СПРАВ БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ В ОТТАВІ

Призначені федеральним урядом представники понад 40 етнічних груп Канади відбули минулого тижня в Оттаві свою першу конференцію. В конференції взяло участь понад 400 осіб. Про перебіг конференції та її рішення напишемо згодом, як дістанемо відповідні матеріяли.

СССР НЕ ХОЧЕ ПОВЕРНУТИ ЯПОНІЇ ОСТРОВІВ

Японський прем'єр К. Танака побував з відвідинами в Москві, де обговорював справу участи в Японії в розвитку природних багатств на Сибірі. В часі розмов прем'єр Танака заторкнув справу звороту чотирьох японських островів, що їх СССР зайняв при кінці минулої війни. Уряд СССР не захотів про цю справу навіть говорити. Причина дуже проста: якщо СССР поверне Японії захоплені в часі війни острови, то Китай буде домагатися звороту загарбаних царською Росією кол. китайських територій на совєтсько китайському пограниччі. Одначе, щоб зовсім не зражувати собі японців, пряд СССР заявив, що на другий рік СССР врешті хоче заключити з Японією мировий договір й в часі переговорів про умовини договору буде вирішена теж і справа згаданих японських островів.

Перемир'я на Близькому Сході

США ТА СССР УКЛАЛИ УМОВИНИ

Після 17-денних завзятих боїв між ізраїльськими та арабськими вояками на двох фронтах, в понеділок, 22 жовтня в годині 11.12 перед полуднем за нашим часом на фронті запанувало частинне перемир'я. Перемир'я лише частинне, бо заклику ОН припинити бої послухали лише Єгипет та Йорданія. Зате Сирія заповіла, що вона ніякого перемир'я не визнає й буде воювати дальше, бо вона вважає, що з Ізраїлем не можна вести, ніяких переговорів. Інші арабські держави, що вислали свої війська до Сирії-Туніс, Альжир, Марокко, Кувайт, Судан та Саудська Арабія — ще не заявилися, чи вони погодяться на перемир'я, але загально сподіваються, що вони послухають заклику ОН. Ірак заявив, що ніякого перемир'я не визнає.

До заключення перемир'я причинилися головно США та СССР.

Совєтський прем'єр А. Косиґін був передтим через чотири дні в Каїро, Єгипет, де відбув довгі розмови з єгипетським прем'єром А. Садатом й, після того, до Москви полетів американський міністер закордонних справ д-р Г. Кіссінджер, який вів переговори з секретарем совєтської комуністичної партії Л. Брежнєвим. Після того, Рада безпеки ОН звернулася до воюючих сторін із закликом припинити воєнні дії. За цею резолюцією голосували всі члени Ради, за вийнятком Китаю, що здержався від голосування. Ізраїль та Єгипет відразу погодилися на пропозицію ОН, Сирія не дала ніякої відповіді. На єгипетсько-ізраїльському фронті бойові дії припинилися, лише тут і там поодинокі ізраїльські та єгипетські військові частини ведуть доривочні бої.

Умовин замирення, що повинно би перемінитися в постійний мир, досі не проголошено, але, звичайно добре поінформована, югославська аґенція Танюґ подала, що вони є такі: 1. За допомогою США та СССР буде заведене перемир'я з тим, що ізраїльські війська відступлять на кордони з перед 1967 року, тобто ті, які існували перед минулою ізраїльсько-арабською війною, з „деякими територіяльними поправками"; 2. кордони Ізраїля та арабських держав будуть заґарантовані державами, які будуть пильнувати збереження умовин перемир'я, в першу чергу США та СССР та членів Ради безпеки ОН; 3. за збереженням умовин перемир'я стежитимуть вояки міжнародньої бриґади, в першу чергу американські та совєтські та 4. США та СССР будуть ґарантувати устійнені кордони, вдержуючи там своїх вояків та евентуально вояків інших держав, які погодяться співпрацювати у вдержанні перемир'я.

Тепер обі воюючі сторони зупинилися на тих становищах, куди вони зайшли. Практично Ізраїль зайняв

(закінчення на стор. 8.)

Косиґін побував у Югославії

В Югославії перебував протягом тижня прем'єр СССР А. Косиґін, який відвідав столиці всіх шістьох югослов'янських республік. В своїх промовах Косиґін підкреслював, що СССР не буде вмішуватися у внутрішні справи Югославії, що обі держави будуть посилювати зрозуміння між собою та змірятимуть до кращих взаємин та економічної співпраці. Косиґін висловив у кінцевому комунікаті зрозуміння для становища Югославії, яка веде свою власну політику, незалежну ні від США ні від СССР. Одначе Косиґін радив Югославії взоруватися на совєтських господарських зразках, щоб могти позбутися господарських труднощів.

Звільнять ґенерала Григоренка

Відомий противник совєтського режиму ґенерал Петро Григоренко, який перебуває вже три й пів року в заведенні для умово хворих за те, що протестував проти політики совєтського уряду повинен незабаром вийти на волю. Так бодай заявили совєтські лікарі, які лікують Григоренка. Генерал Григоренко то заслужений совєтський ґенерал й за його звільненням побивалося багато визначних совєтських громадян. Кромі того, про його арештування писала чимало й преса за кордоном СССР. То мабуть і вплинуло на рішення совєтського уряду, який вирішив його звільнити.

І в Югославії чужі робітники

З Югославії виїхало так багато робітників до чужих країн, що Югославія тепер спроваджує до праці поляків, словаків, чехів та болгарів. Одначе їм платять лиш 60% того, що зарабляють югославянські робітники. Зате вони можуть купити в Югославії багато товарів, яких немає в їхніх країнах.

ҐЕНЕРАЛЬНІ ҐУБЕРНАТОРИ ВІД КОНФЕДЕРАЦІЇ: По черзі зліва: Монк, Лісгар, Дафферін, Лорне, Ленсдовн, Стенлі, Абердін, Мінто, Ґрей, Конаут, Девоншір, Бінг, Віллінґдон, Безборо, Твідсмур, Атлон, Мессей, Ваніє.
Фото: збірка Конфедерейшен Лайф.

Короткі вістки

► **Починаючи з 25 жовтня** ц.р. 450 едмонтонських урядників будуть переводити список мешканців Едмонтону для чергових міських виборів. Кошти виготовлення списків мешканців сягатиме 80,000 долярів.

► **Албертська** леґіслятура підвищила суму, на яку повинен бути забезпечений кожний водій автомобіля на публічну відповідальність („паблік лаябіліті"), із 35,000 до 50,000 долярів.

► **Албертська будівельна** корпорація проголосила, що провінційний уряд вирішив дати їй дальших 22.4 мільйонів долярів на уділювання позичок на будову домів у Алберті.

► **Албертський уряд** приготовляє дві дентистичні кліники, що будуть приміщені в 46-стіп довгих возах-трейлерах, які будуть обслуговати північні поселення в Алберті (Ґрейт Слейв Лейк, Гай Левел ітп.) Кошт обох трейлерів: 89,000 долярів, а кошти вдержання річно: 115,000 долярів.

► **Федеральний міністер** для справ багатокультурности Ст. Гайдаш дав Товариству Об'єднаних канадців допомогу в сумі 3,500 долярів на видання „Історії канадських українців", що коштуватиме 37,000 долярів. ТОУК це товариство поклонників СССР.

► **Протягом перших** сімох місяців цього року канадські фармери мали загального прибутку 3.5 мільярда долярів, на 26% більше, як у тому самому часі минулого року.

► **Уряд США** запротестував перед югославським урядом проти того, що Югославія дозволяє перелітати через її територію совєтським літакам, що довозять зброю та військове устаткування арабським державам, що воюють з Ізраїлем.

► **Совєтські** прокуратори домагаються обнижити вік для смертної кари із 18 до 16 років. Проти цього гостро запротестувала німецька ліґа людських прав.

► **В Західній Німеччині** висвітлюють совєтський фільм „Білий птах із чорною познакою", в якому є дуже гострі накиди на емігрантів із СССР, а зокрема на українців.

► **Американський сенат** ухвалив постанову, щоб зменшити на 23% число американських вояків у Европі.

► **Західна Німеччина** закупить у США 700 тонн урану по ціні 36,000 долярів за тонну. Уран вживатимуть для виробу електрики.

► **Дотеперішнього** східньо-німецького прем',ра В. Стропа призначено президентом Східньої Німеччини на місце померлого В. Ульбріхта. Новим прем'єром став Г. Зіндерман.

► **Єгипетський уряд** підписав умову з американською будівельною фірмою Брехтль на будову 200-милевого нафтопроводу, що, оминаючи Суезький канал, сполучатиме Червоне море з Середземним. Кошт будови каналу: 400 мільйонів долярів.

► **Банк оф Америка** та 10 інших американських банків позичають СССР 180 мільйонів долярів на побудову фабрики штучних добрив. Таку саму суму грошей позичить СССР ще й Американський Експорт-Імпорт банк.

► **СССР ще й досі** здержує іміграцію совєтських громадян до США. В совєтських урядах лежить неполагоджених понад 600 прохань людей, уроджених у США, або таких, що мають у США родини й хочуть туди виїхати. Деякі прохання лежать уже понад 25 років.

► **Делеґацію УРСР** до ОН очолює тепер міністер закордонних справ Г. Шевель, а в делеґації ще є В. Мартиненко, Ю. Мацейко, О. Гончар та другі.

► **Арґентинський уряд** обмежив діяльність американських пресових аґенцій „Асошійтед пресс" та „Юнайтед Пресс", забороняючи їм передавати новинки арґентинським газетам. Одначе їм вільно висилати за кордон вістки з Арґентини.

► **СССР викинув з одної** ракети вісім штучних сателітів, які мають служити цілям оборони СССР. СССР змінює свої сателіти двічі в рік.

► **На совєтському** воєнному судні „Канін", яке крутилося в підбігунових околицях, де відбувалися летунсько-морські маневри держав НАТО, вибухла бомба й спричинила пожежу, яку згашено щойно згодом. В маневрах НАТО брали участь воєнні судна США, Англії, Канади, Данії, Західної Німеччини і Норвегії, разом 34 судна, 250 літаків та 20,000 вояків.

► **На ізраїльсько-сирійському** фронті згинув англійський журналіст 42-річний Н. Томалін, який хотів подати докладний звіт із боїв на тому відтинкові фронту.

► **Диктаторський уряд** у Чіле заборонив якунебудь діяльність всім політичним партіям, що практично рівняється їх розв'язанню.

ДВАДЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

ЛИСТ ДО ГАЛАТІВ
зач. 200

Брати, повідомляю вас, що Євангелія, котру я проповідав, не людська. Бо я не прийняв її від чоловіка, ані не навчився, але через об'явлення Ісуса Христа.

Бо ви чули про моє колись життя в жидівстві, що я над міру переслідував Церкву Божу і руйнував її, і передував у жидівстві перед багатьма моїми ровесниками в моїм народі, будучи більшим ревнителем моїх батьківських передань.

Коли ж подобалося Тому, що вибрав мене з лона моєї матері і покликав своєю ласкою, об'явити в мені свого Сина, щоб я проповідав його між поганами, то зараз не звернувся до тіла й крови, ані не пішов в Єрусалим до тих, що були апостолами переді мною, а удався до Арабії й вернувся знов у Дамаск.

Потім по трьох літах пішов я в Єрусалим, щоб побачитися з Кифою і замешкав у нього п'ятьнадцять днів.

Іншого ж з апостолів я не бачив, крім Якова, брата Господнього.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 30

І сталось, що згодом вибрався Ісус у місто, зване Наїн, а з ним ішло доволі учнів його і сила народу. Як же наблизився до воріт міста, аж ось виносили вмерлого, єдиного сина в своєї матері; і вона була вдовою. І багато людей з міста ішли з нею.

Побачивши її Господь, змилосердився над нею і сказав до неї: „Не плач!" І підійшовши, доторкнувся мар, а ті, що несли, зупинились, і сказав: „Молодче, тобі кажу, встань!" І мерлець піднявся і став говорити. І віддав його матері.

Усіх обняв жах, і прославляли Бога, кажучи: „Великий пророк устав між нами, і зглянувся Бог над своїм народом".

І розійшлася ця чутка по всій країні.

ОЧІКУЮ ВОСКРЕСЕННЯ МЕРТВИХ

о. В. Л.

Двадцята неділя по Зісланні Святого Духа — Євангелія від. св. Луки 7, 11 — 16 (зач. 30)

1. У своїй другій місійній подорожі, в 51 році св. апостол Павло перейшов зі своїми місійними помічниками з Азії до Европи. В двох містах Филиппах і Солуні він оснував перші християнські церковні громади в Европі. На чергу приходило столичне місто Греції Атени. На вид міста, славного своїм минулим, високою культурою, а притому теж релігійною заплутаністю, забобонністю, „зворушився в апостола його дух", — розказує св. Лука в „Апостольських Діяніях".

Апостол здавав собі справу з того, що має перед собою трудне завдання, але таке, що варте труду. Навернення столичного міста було тоді рівнозначне з наверненням цілої країни.

Як ап. Павло, зачинаючи від місцевої жидівської молитовниці, проповідав Христову науку в Атенах, запросили його столичні філософи, щоб він виложив їм нову науку на горбках Ареопагу, який лежав за містом, осторонь від його гамору. Рахуючись зі слухачами, Ап. Павло, що деінде застерігався: брати, я не прийшов до вас з величністю слова або мудрости (І до Кор. 2, 1) — виголосив до атенських філософів промову, в якій дорівнював їхнім найславнішим промовцям. Її зачав апостол Павло від слів: Що ви, не знаючи, почитаєте, це я вам проповідую.

Цей початок промови піддав йому напис „Невідомому Богові", що його він прочитав на одному жертівнику, переходячи містом і оглядаючи його святині.

2. Своєї блискуче розпочатої і зразу уважно вислуханої промови апостол Павло не докінчив. Слухачі перервали йому промову, як він взявся говорити про воскресення мертвих. „А почувши про воскресення мертвих, деякі сміялися, інші ж говорили: Послухаємо тебе іншим разом (Апостольські Дії 17, 32). Слова „інших" були теж наглядною насмішкою з проповіді про воскресення мертвих.

Зневірений таким неуспіхом, апостол Павло покинув Атени. В них він не оснував церковної громади, бо там навернув на Христову віру тільки двоє людей.

Віра жидів і християн у воскресення мертвих була для поган недоречністю, навіть для тих, що приймали якесь друге життя, в якому людські душі будуть нагороджені або покарані. Тим упередженням до воскресення мертвих була заразилася від поган частина жидів, т.зв. садукеї. Майже кожному християнському письменникові доводилось боронити перед поганами цієї точки Христової віри і ломати вперте переконання поган, що людське тіло є безповоротно смертне, подекуди навіть, що воно є зле (в'язниця душі) і в другому житті нема для нього місця.

Першим з оборонців воскресення мертвих був саме апостол Павло. Він довідався, що в основаній ним коринтійській церкові і й громаді „є деякі, що говорять: нема воскресення мертвих" (І Кор. 15, 12). Тим, що так говорять, апостол Павло відповідає: Коли нема воскресення мертвих, то і Христос не воскрес, тоді марне наше проповідання, марна і наша віра (І Кор. 15, 12 — 13).

3. Євангелія дає ще основнішу відповідь тим, що хотіли б перечити воскресення мертвих. І сам Ісус Христос воскрес, і врочисто запевнив усіх, що вони воскреснуть, а на доказ, що так воно буде, чудесно воскресив юнака з Наїну, дочку Яїра, Лазаря і тих, які воскресли з мертвих, як Він умирав на хресті. Про одно з тих чуд, воскресення юнака з Наїну, розповідає Євангелія, читана на св. Літургії 20-ої неділі після Зіслання Святого Духа.

Коло брами містечка зустрілися два походи: до містечка йшов Ісус Христос зі своїми учнями і юрбою людей, що до них прилучилися, а з містечка виходив саме похоронний похід. Ніхто не просив Ісуса Христа, Ісус Христос від нікого не вимагав віри, як це звичайно бувало, скільки разів він робив чуда. Він задержав похоронний похід, діткнувся мар, воскресив юнака і віддав його матері. Ісус Христос сказав лише кілька слів, а саме до матері: „Не плач", а до юнака: „Юначе, кажу тобі встань". Подія мала говорити сама про себе.

Людина дорожить своїм тілом, своїм здоров'ям і виглядом. Для вдержання, береження, плекання і лікування свого тіла людина готова на труд і на жертву, яких варте було б старання за безсмертну душу. Вона старається за всяку ціну продовжувати своє життя на землі. Смерть — то найбільший пострах для неї. Вона її не мине, як нікого не минає. Коли всі світла людині гаснуть, світить їй віра, що вона воскресне до нового життя.

Подяка

Почесний крилошанин о. І. Черкавський

З нагоди мойого ювілею 50-річчя священства, яке відзначено святочно в неділю, 3 червня, дістав я багато привітних листів та телеграм із гратуляціями та побажаннями від багатьох моїх приятелів та знайомих із Канади, США та інших країн світу.

Не маючи змоги подякувати всім окремо, хочу цею дорогою скласти їм усім мою найщирішу подяку за вияви уважливости до мене, за щирі побажання та підбадьоруючі привіти.

Нехай Милостивий Господь, що провадив мене через 50 років служіння в Його винограднику, заплатить вам усім щедро своїми пребагатими ласками. А я в своїх скромних молитвах буду пам'ятати про вас усіх та молитися за вас та за ваші родини.

В наших молитвах не забуваймо й за нашу Українську Католицьку Помісну Церкву й просім Всемилостивого Господа, щоб подав їй єдність і свободу, а передусім добрих та ревних священиків, що трудилися би для кращого завтра нашої Української Церкви та українського народу.

о. І. Черкавський, ювілят

Колись могутнє й величне місто Тиверіяда, сьогодні лише невелика відпочинкова місцевість над Генезаретським озером.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ДАВНЕ РИМСЬКЕ МІСТО ТИВЕРІЯДА

Ми їхали гарною битою дорогою поміж полями, на яких тут і там росли кучеряві оливні дерева, а поміж тим пишалися помаранчеві та цитринові сади, огороджені живоплотом із сосни. Невеличка придорожна таблиця зазначувала, що, починаючи з цього місця, терен поволі обнижується й сходить нижче поземy моря. Попри нас переїздило багато особових та вантажних автомобілів, що прямували до Тиверіяди, яка тепер є чепурним жидівським містом, куди приїздить багато ізраїльтян та закордонних жидів на відпочинок. Сама Тиверіяда лежить дещо в долині й майже зникає в блескові лискучого голубого плеса Генезаретського озера. Врешті ми доїхали до якогось роздоріжжя, де була таблиця, що показувала, що до Тиверіяди треба звертати праворуч. Наш водій в'їхав на дещо вужчу, але добру дорогу, відтак ми переїхали через невисокий горбок й перед нами виринула в цілій своїй красі Тиверіяда, що її білі чепурні домики ярко відбивали від зелені пальм, кипарисів та інших тропічних дерев. Хоч ми ще не були в місті, але вже здалека відчувалося жваве темпо життя, що пульсує в сьогоднішній Тиверіяді. А Тиверіяда має за собою дуже буйну, хоч не надто славну історію.

Як Христос голосив Свою науку по містах, що були на узберіжжі Генезаретського озера, тоді Тиверіяда стояла щойно в початках свого розквіту. Збудував це місто десь 18-20 р. після Христового Різдва римський ставленик жидівського роду Ірод Антипа й назвав його в честь свого великого приятеля римського цісаря Тиверія-Тиверіядою. Ірод Антипа переніс до Тиверіяди свою столицю із старовинного міста Сефоріс, що лежало поблизу Назарету й хотів зробити з нього найкраще й наймогутніше місто в цілій тодішній його державі. Від Тиверіяди надано й другу назву Генезаретському озерові, називаючи його Тиверіядським морем й цю назву теж деколи зустрічаємо в Святому Письмі. Саме місто Тиверіяда було збудоване на руїнах давнього жидівського міста Раккаш, а частинно на руїнах давнього жидівського селища Аматус, що лежало милю на схід від теперішної Тиверіяди й славилося своїми лікувальними джерелами. Якраз наявність лікувальних джерел та краса Генезаретського озера були для Ірода Антипи спонукою, збудувати нове місто, якраз тут. Римляне збурили старовинний цвинтар міста Раккаш й на ньому збудували частину величавого міста Тиверіяди. Вже само збурення цвинтаря обурило правовірних жидів, а до того ще єрусалимські фарисеї, які дуже не любили Ірода Антипи, бо він їх переслідував, використали цю обставину й проголосили Тиверіяду „оскверненим містом", де не повинен жити ні один правовірний жид. І тому ортодоксальні жиди зовсім оминали за часів Христа Тиверіяду.

Щоб заселити запляноване велике місто, Ірод кликав туди на поселення кожного, хто попався. Наслідком того перші мешканці Тиверіяди були авантурники, волоцюги, жебраки, шукачі пригод, невільники та примушені поліцією жити там, хоч зовсім там не хотіли жити й різні випадкові люде, яких римлянам вдалося підступом заманити й поселити в Тиверіяді. Всім їм давали помешкання й зайняття, щоб лиш залишалися жити в Тиверіяді.

Щоб містові додати більшого чару та приманчивости, Ірод збудував майдан для кінських перегонів, який був прикрашений гарними статуями, а кромі того час до часу до Тиверіяди приїздили театральні групи, які давали для мешканців вистави. Свою величаву палату, яка була збудована поблизу лікувальних джерел, Ірод прикрасив, на грецький стиль, що тоді був у моді, малюнками звірят, неначе підкреслюючи тим, що Тиверіяда є не жидівським, а римським містом. На тодішний римський лад, Ірод встановив теж міську управу для Тиверіяди, іменуючи мейора міста із десятьма фінансовими дорадниками та міською радою, складеною із 600 членів, яких перевибирано кожного року.

Але всі старання Ірода зробити Тиверіяду приманчивим для поселення містом, небагато помагали. Жиди оминали Тиверіяду, а осідали там лише ті, що мусіли. Мабуть тому оминав Тиверіяду й Христос, бо про неї згадується у Святому Письмі Нового Завіту лише в св. Івана (6, 23), де сказано, що „Інші човни прибули з Тиверіяди,

(закінчення на стор. 7.)

На горі Атос є українські черці

На грецькій чернечій горі Атос (Афон) є манастир св. Пантелеймона, в якому завжди перебували черці із давньої Росії. Тепер число черців значно змаліло, але більшість з них є свідомі українці.

На Атосі змаліло число черців у всіх манастирях, навіть грецьких, зокрема мало їх в манастирі св. Пантелеймона, бо грецький уряд лише з великим трудом дозволяє їхати туди черцям із СССР, бо побоюється, що туди можуть продістатися комуністи. Недавно побував на Атосі Московський Патріярх Пімен і в часі відвідин манастиря св. Пантелеймона заявив, що він робив уже багато старань, щоб грецький уряд дозволив черцям із СССР їхати до манастиря св. Пантелеймона, але, покищо, безуспішно.

О. Ю. Габрусевич почесним крилошанином

о. почесний крилошанин Юліян Габрусевич

Відомий зі своєї душпастирської праці в Саскачевані та Онтаріо та довголітній протопресвитер у Віндзорі, а відтак в Тандер Бей — Онтаріо, о. Ю. Габрусевич отримав від Верховного Архиєпископа Йосифа (Сліпого) назначення почесним крилошанином. Про життя та працю о. декана Ю. Габрусевича буде поміщена окрема допись пізнійше.

► **Найвищою горою** в Канаді є Маунт Логан на території Юкон. Вона висока на 19,850 стіп.

Короткі церковні вістки

ЗБІРКИ В КОРИСТЬ МІСІЙ

Збірки на користь місій збільшилися в цілому світі, але й потреби в місійних країнах зросли. Таке повідомлення дає місійне Агенство в Римі.

В 1972 році зі збірок в цілому світі вплинуло на місійні цілі 38 мільйонів долярів. Їх розділять у 1973 році.

Біля 84% з тих грошей отримали місії в Африці й Азії. З европейських країн лиш шведська дієцезія Штокгольм дістає допомогу.

Церква у США в додатку до пожертви у висоті 18,482,541.00 дала Ватиканові один мільйон дол. на виховання тубільного духовенства в цілому світі.

* * *

Останніми роками високопоставлені церковні достойники відбувають подорожі-відвідини.

Папа Павло робив відвідини, московський патріярх Пімен їздив до різних православних Церков з відвідинами, патріярхи і католицьких і православних Патріярхів роблять відвідини і ведуть розмови в дусі екуменізму і співпраці.

Папу відвідав коптійський патріярх Шеноуда III з Єгипту. Він і Папа Павло підписали спільну заяву, на підставі якої буде створена спільна комісія для сприяння майбутнім екуменічним намаганням обох Церков.

Коптійська Церква начислює понад три мільйони членів, більшість з них живе в Єгипті.

Коптійський Патріярх під час відвідин мешкав в офіційній резиденції для визначних гостей.

При відїзді Патріярха, Папа обійняв кожного з 11-ти достойників, які прибули разом з Патріярхом, потім ще раз (перший раз зробив це перед тижнем в базиліці св. Петра) обійняв Голову Коптійської Православної Церкви.

В спільній декларації церковних достойників сказано між іншим: "Ми зустрілись з бажанням поглибити відношення між обома Церквами і знайти правильні шляхи, щоб побороти перешкоди у дійсній співпраці для служби Богові нашому Христові".

Патріярх запросив Папу його відвідати.

► **В кол. друкарні** Печерської Лаври в Києві відкривають державний музей книги і друкарства УРСР. Музей матиме п'ять відділів, а між ними відділи історії українських рукописів і стародруків, друкарства та сучасної книги.

Богослуження: жовтень-листопад

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
28. — Ройс 10 рано; Райкрофт 4 попол.
Після роботи на полі цеї осени:
28. — Редвотер 9; Вог 10.30
4 листопада — Редвотер 10.30
8. Арх. Михаїла — Редвотер 9
11. — Редвотер 9; Федора 10.30
18. — Редвотер 10.30
21. Введ. П. Б. — Редвотер 9
25. — Редвотер 9; Вог 10.30

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
28. — Параскевія 10.30 і день подяки (храм)
4 листопада — Радвей 10.30 у церковній залі
8. — Смоки Лейк 10.30 день подяки
11. — Восетна 10.30
18. — Смоки Лейк 10.30
25. — Смоки Лейк 10.30

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
28. — Боннивил год. 10 рано Річний Базар і спільний обід, на які всіх запрошує Комітет.
4 листопада — Глендон 10 рано
8. — Глендон 10 рано
11. — Боннивил 10 рано
18. — Ст. Павло 10 рано Вечером 7 год. базарове бінго в Глендон, Алта.
21. — Глендон 10 рано
25. — Айрон Ривер 10.30 рано

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton Ph. 436-3018
28. — Менлі, год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
26. — Ст. Майкел (Дмитра вкмч.) Сл. Б. за подяку
28. — Делф
4 листопада — Восток св. Михаїла год. 10.30
8. — Делф св. Димитрія год. 9.30 Всенощне, 10.30 Сл. Б. (за подяку)
11. — Лемонт
18. — Делф
21. — Восток св. Михаїла (храм) год. 9.30 Всенощне, 10.30 Сл. Б.
25. — Ст. Майкел

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
28. — Голден-місто 10.30
4 листопада — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30 ранком
11. — Голден год. 8.30 ранком; Коперник год. 10.30
18. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30 рано
25. — Голден год. 10.30 співана

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
26. Влкмч. Димитр. — Редвотер 9

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
28. — Атабаска 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
26. Св. Димитрія — Мирнам 10 р.
28. — Ллойдмінстер 10.30 р.
4 листопада — Мирнам 10.00; Моркемб 11.30
8. — Мирнам 10.00
11. — Файделиті 10.30
18. — Ллойдминстер 10.30
21. — Мирнам 10.00
25. — Мирнам 10.00; Бовелон 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
28. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
28. — Равнд Гіл 9.00; Кемроз 11

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
28. — Менвіл 10.00
4 листопада — Левой 10.30
8. — Іннісфрі 10 ренч 10.30
11. — Іннісфрі-місто 10.30 (празник)
18. — Ренфурлі 10.30
21. — Іннісфрі 11 ренч 10.30
25. — Менвіл 10.30

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
28. — Стрий

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
28. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30

о. Б. Бачинський
922 - 103 St., North Battleford Ph. 445-2731
28. — Редісон

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
28. — Вакав 9.30; Сокаль 11-та
4 листопада — Вакав 9.30; Снт. Джулієн 11-а
11. — Вакав 9-а; Прудгом 11-а
18. — Вакав 9-а; Борщів 11-а
25. — Вакав 9.30; Сокаль 11-а

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

28 жовтня, неділя 19 по Сош. Євтимія

4 листопада, неділя 20 по Сош. Аверкія

8 листопада, четвер Димитрія вмч.

11 листопада, неділя 21 по Сош. Анастасії

18 листопада, неділя 22 по Сош. Галактіона

21 листопада, середа Собор Архистратига Михаїла

25 листопада, неділя 23 по Сош. Иосафата

26 листопада, понеділок † Івана Золотоустого св.

Григоріянський календар

26 жовтня, п'ятниця **Димитрія вмч.**

28 жовтня, неділя 20 по Сош. Параскеви Ікон.

4 листопада, неділя 21 по Сош. Иоанікія Вел.

8 листопада, четвер Собор Архистратига Михаїла

11 листопада, неділя 22 по Сош. Мини

12 листопада, понеділок **Иосафата сщмч.**

13 листопада вівторок † Івана Золотоустого св.

14 листопада, середа † Филипа ап.

16 листопада, п'ятниця † Матея ап.

18 листопада, неділя 23 по Сош. Платона

21 листопада, середа Введення в храм. Преч. Діви

радіопередачі

Слухайте кожного понеділка від год. 8.30 до 9-ої вечора програми Централі Українців Католиків із французької радіостанції Сі-Ейч-Еф-Ей.

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора доставка до всіх місцевостей Алберти.

Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

ЗАЛІЗНЯКОВА ФАРМА

Із Залізнякової фарми можна було зійти до озера вузьким яром, зарослим корчами. Ми нераз, розбавлені, ходили туди, падали, драпалися поміж корчі й сміялися зі своєї незручности. Сьогодні того яру із корчами вже нема. Там зроблена широка, вигідна дорога. Але мені в спомині залишилася Залізнякова фарма такою милою й гарною, як була в ті часи, як ми там бували й там приємно бавилися. Та мабуть Залізнякова фарма записалася милим спомином не лише мені, та Залізняковим приятелям, що там бували. В 1960-ому році був у Едмонтоні наш відомий поет Роман Купчинський, який живе постійно в Ню Йорку. Під кінець листопада того року він був на фармі Залізняка й так був захоплений її чаром та спокоєм, що навіть написав вірш, який передав о. М. Сопулякові на спомин. Тому, що цей вірш прегарно описує враження нашого поета про фарму Залізняка, я, за згодою о. Сопуляка, тут його друкую.

ЗЕЛЕНИЙ ЯР

Така маленька хатка в лісі,
Такий старий, забутий світ,
Над ним лиш сонце, хмари, місяць
І зір безкорисний привіт.
Зайти в ту хатку, запалити,
Дивитися в яркий огонь
І згадувать добро прожите
Про ласку уст, очей, долонь.
А прийде неприємний спомин
Про терня на шляху життя,
Настукати, загнати в комин,
Нехай тікає в небуття!

На згадку побуту в „Зеленім Ярі" або Єпископській фармі о. д-р Михайлові
22. лист. 1960.

Роман Купчинський

Але час від часу Залізняк турбувався, що станеться з його фармою, як його не стане. Він завжди мріяв, як то зробити, щоб його фарма могла в якийсь спосіб стати в пригоді українській громаді. Й його мрія сповнилася. Українська католицька Едмонтонська єпархія в тому часі розглядалася за місцем на діточу оселю. Добрий знайомий М. Залізняка п. М. Прокоп запропонував купно фарми Залізняка Владиці Нілеві, який поїхав на фарму, оглянув її й купив від Залізняка за відносно невисоку ціну. Залізняк дуже тішився, що фарма буде використана для потреб української громади. Фарму пристосовано нескоро для потреб оселі й Залізняк ще приїздив нераз на фарму, де він управляв дальше свою ярину та плекав свій сад та свої малини. Але згодом він купив собі невеличку площу ближче озера в іншому місці й більше перебував там, хоч час до часу ще приїздив на свою давню фарму й допомагав там вдержувати лад та подавав різні поради.

Фарму почали поволі розбудовувати на діточу оселю. Пороблено широкі дороги, побудовано приміщення для дітей та влаштовано спортову площу. З давнього городу не залишилося нічого, бо на тому місці є площа для забав та дорога. Не видержали довго в новому окруженні й засаджені Залізняком сибірські овочеві дерева. На них кинувся деревний рак й вони, одно за одним, згинули. Але натомість на колишньому Залізняковому городі сьогодні пишаються гарні приміщення для молоді, а в часі ферій ціла фарма гомонить веселим дитячим сміхом. Наука й розвага йдуть у парі в часі тривання літньої діточої оселі. Після закінчення Єпархіяльної оселі, Пласт відбуває там свій табор. А від двох літ на колишній Залізняковій фармі відбувається ще й „День БУК" (Братства Українців Католиків) із богослуженням, концертом та різними пописами.

Із Залізнякової фарми користають деколи теж і старші громадяне, які влаштовують там свої пікніки та забави. А й не-українські організації також деколи винаймають фарму для своїх курсів, чи вишколу. Так, що Залізнякова мрія, щоб його фарма послужила українській громаді сповнилася. Думаю, що нічого кращого він не міг був придумати для використання його фарми для загально-громадської цілі. Одночасно це й буде гарна пам'ятка по Максимові Залізнякові.

► **Єгипет має клопіт** з молодими дівчатами, яких забирають женихи з Лібії та інших арабських країн. Коли в Єгипті жених платить батькам молодої до 250 долярів окупу, то в інших країнах женихи дають батькам малодої до 10,000 долярів окупу.

З АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕГІСЛЯТУРИ

ІВАН БАТЮК, ПОСОЛ

В середу, 10 жовтня відкрито осінню сесію Албертської легіслятури. Першою чинністю пополудневої сесії Легіслятури було впровадження нововибраного посла з виборчої округи Калгари-Футгіллс, Ст. А. МекКрея, який зайняв посольське місце по кол. послі Л. Вірі, що згинув на початку цього року в нещасливому автомобілевому випадкові. Прем'єр, представляючи Легіслятурі посла МекКрея, переповів коротко його життєпис. Новий провідник опозиції Роберт Кларк привітав нового посла й ствердив, що їхня посольська група не причинилася багато до його вибору на посла.

Багато часу в програмі запитів присвячено 40-центовому податкові від бочки нафтової ропи, що його наклав федеральний уряд. Легіслятурі предкладено звіт та подано докладні інформації відносно вибуху газу в околиці Ню Норвей у Алберті. Міністер для справ здоров'я та суспільного розвитку повідомив послів про нові напрямні діяльности того міністерства, проголошені й обов'язуючі від 24 серпня ц.р. В цій новій формі допомоги для пенсіонерів уряд покриватиме кошти додаткових медичних послуг, як окулярів, направи зубів, закупна слухових апаратів ітп. Він висловив надію, що уряд зможе покривати ці кошти з початком Нового Року або й скорше. Пенсіонерів повідомлено, щоб вони зберігали посвідки за заплати вищезгаданих додаткових медичних послуг. Кошти цих видатків, включаючи до того щомісячну доплату в сумі 10.00 долярів, перевищатимуть суму 10 мільйонів долярів.

Головною точкою першої пополудневої сесії Легіслятури був звіт, що його склав Легіслятурі прем'єр, відносно діяльности провінційного уряду від закінчення минулої сесії Легіслятури. Звіт був дуже докладний і обширний й тривав понад півтора години. В своєму звіті прем'єр підкреслив, що наш уряд має за собою п'ять дуже діяльних та повних різних подій місяців. Дуже важливою та можливою до переведення зміною в політиці уряду є думка, щоб відбувати засідання провінційного уряду в фармерських околицях провінції. В південній частині провінції відбуто літом цього року одне засідання, а я надіюся, що друге засідання відбудеться в моїй виборчій окрузі. То буде переведенням в життя зобов'язання нашого уряду, що уряд має йти між нарід. Варто завважити, що поїздка провінційного уряду в терен мала великий успіх й всі мешканці тих околиць висловлювалися дуже прихильно про наші осяги протягом минулих двох років нашого урядування.

Від весняної сесії кабінет вирішив кілька важніших справ. Від 1968 року вперше підвищено оплату за вдержання дітей прибраними батьками до загальної суми 1.1 мільйона долярів. Цю суму виплачується 3,000 прибраних батьків, які піклуються 3,500 дітьми, що в них живуть.

Іншою справою дуже великої ваги є плян обнижки податків. Хоч було чимало журби та критики відносно обмеження видатків муніципалітетів та шкіл, то лише 6 муніципалітетів на всіх 257 прохали про дозвіл перейти означену суму.

Заходи пороблені цього літа міністерством телефонів та установ громадського користування в справі допровадження газу до фармерських околиць були прийняті дуже прихильно багатьома мешканцями фармів. Відколи уряд проголосив цю програму, створено п'ять нових кооператив. При кінці 1973 року приблизно 5,000 нових споживачів будуть користуватися природним газом.

Проголошено теж дуже приємну вістку відносно Албертської будівельної корпорації. В 1971 році корпорація розпоряджала 5 мільйонами долярів, в 1972 році цю суму збільшено до 10 мільйонів долярів, а в 1973 році з уваги на велике запотребування грошей, початково призначено корпорації 20 мільйонів долярів, а відтак додано ще дальших 22.4 мільйонів долярів.

Міністер для справ споживачів повідомив Легіслятуру, що у висліді переговорів із федеральним міністерством рільництва, албертські відборці молока, починаючи з 15 жовтня, платитимуть за кварту молока 5 центів менше. При цьому варто зазначити, що албертські продуценти молока будуть діставати за своє молоко вищі ціни як їх пересічно діставатимуть продуценти молока в інших провінціях.

Через друге читання Легіслятури перейшов проєкт закону ч. 57, про послуги в часі стихійних нещасть, який предкладено Легіслятурі в часі весняної сесії й залишено без дискусії на протяг літа, щоб дати спроможність різним групам та поодиноким громадянам його простудіювати та, евентуально, подати свої внески. Завданням цього закону є забезпечити мешканців Алберти та їхнє майно перед шкодою не лише під час і по війні, але в кожному часі. На обговорення проєкту цього закону витрачено майже ціле пополудне і, здається, що як прийде до його ухвалення, то навіть опозиційні посли будуть за ним голосувати.

В четвер, 18 жовтня відбулися два офіційні відкриття у моїй виборчій окрузі. Одним була кооператива Лемко-Ґаз, а другим був комплекс будинків управи міста Веґревил та новий провінційний будинок. Ці два останні будинки відкрив офіційно прем'єр П. Лоґід і, з уваги на те, що я мусів бути приявним на відкритті цих двох останніх будинків, я не міг бути на відкритті кооперативи Лемко Ґаз.

Світова конференція української кооперації в Торонті

Кооперативна комісія при секретаріяті СКВУ повідомляє всі українські кооперативи в діяспорі, що в середу 31-го жовтня відбудеться світова конференція українських кооператив, що діють у західньому світі, в приміщенні української католицької церкви св. Николая в сусідстві готелю Шератон при вулиці Квін Вест, 123.

Порядок нарад конференції: у середу, 31-го жовтня, о 10-ій годині — реєстрація делегатів; в 11-ій — офіційне відкриття; пізніше — оформлення президії та вибір комісій.

Програмову доповідь про завдання української кооперації в діяспорі виголосить інж. А. Качор, після чого звітуватимуть крайові представники з США, Канади, Австралії та інших країн. Перша частина кооперації закінчиться дискусією над доповіддю.

У другій частині конференції передбачена панельна дискусія про напрямні українського кооперативного руху з участю д-рів В. Баранецького, Б. Кекіша, В. Рака, та Я. Герасимова, під керівництвом дир. Р. Мицика. Далі буде дискусія над порушеними вище проблемами, вибір кандидатів і оформлення кооперативної комісії при Секретаріяті СКВУ, схвалення бюджету тощо.

Ввечері відбудеться товариська зустріч-бенкет з участю Владики Кир І. Борецького і Митрополита М. Скрипника, який збирається виголосити коротке слово про українську церкву і кооперацію у збереженні нашої ідентичности в діяспорі. Господарем цієї зустрічі буде інж. Д. Григорчук.

Кооперативна комісія при СКВУ запрошує всі українські кооперативи до участи та прохає зголошувати їх на адресу 2851 Вест Чікаґо евенью, Чікаґо, Ілл., 60622, США. Кооперативи, що не можуть вислати свого представника, зокрема з Австралії, Арґентини тощо повинні передати повновладність тим делегатам, що їдуть на конференцію від інших організацій.

Рівночасно кооперативна комісія закликає всі наші кооперативи складати свої пожертви на потреби організаційної комісії другого СКВУ, бо кошти такого конґресу великі, і їх ніхто за нас не покрис.

На цьому місці треба відмітити, що кредитові кооперативи в Торонті вже склали 6,100 дол.; відгукнулися також деякі кооперативи на заході Канади та в США. Бажано, щоб кожна українська кооператива склала свою, бодай невелику, жертву.

Ініціятиву скликання такої конференції треба тільки привітати, а українським кооперативам побажати якнайкращих успіхів у їх нарадах та рішеннях.

ПОЛТАВА

Історична повість (6)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

I. НАД ДЕСНОЮ

...І гетьманські уста всміхнулися гірко. „Якраз досить, щоб про нас люди не забули. Краща з малим гуртом смерть, ніж з великою громадою сором.

Андрію, кажи мені подати шубу!"

Войнаровський приніс гетьманові соболі з чорним верхом і таку саму шапку без пер. Гетьман накинув на себе.

„Підемо!"

— — — — — — —

Почесна шведська варта біля дверей і біля воріт в огороді віддавала їм честь.

„Непотрібно мерзнуть бідні люди", — казав гетьман, минаючи їх скорою ходою. Сап'янці скрипіли на свіжім снігу, місяць визирав зпоза хмар, ясно було й тихо.

„Тишина перед бурею", — промовив гетьман, ніби про себе.

„Гарна ніч, видна — втікать погано. Дурні!

Перед своєю долею не втече ніхто".

Вийшли на майдан і побачили купу людей, окружену козаками з мушкетами в руках.

В козлах зложені стояли аркибузи, булдимки, ґвінтовки, пістолі купою лежали, так само й шаблі, ятагани і всілякої форми ножі. Гетьманова кармазинова походна палатка (шатро), зеленою адамашкою підбита, розірвана на кілька частин лежала на снігу.

Гетьман глянув і похитав головою. „Теж бранці", — промовив до Войнаровського, а в голосі його почувалося більше жалю, ніж глуму.

„Не з голими руками втікали", — пояснював Чуйкевич.

„Не мало всякого добра відібрали ми їм".

„Не хотіли осоромити мене".

„Як то Милосте Ваша?"

„А так, щоб не сказав цар, що в мене вояк не добився нічого... Спасибі хоч за це".

Обійшли кругом майдан. Ніодин з утікачів не смів глянути гетьманові в очі. Стояли, понуривши голови до долу, ніби їх пригнітало почуття сорому й вини.

Гетьман спинився якраз там, де місяць висріблював майдан, ніби по снігу розсипав безліч жемчугу і блискучих брилянтів. Його стать зарисовувалася ясно й різко.

„Щож, синки, зібралися в дорогу?" — спитав.

Чуйкевич оторопів. Він дожидався гніву і сварки, гострих як шабля слів, а тут таке питання.

„Не дивуюся вам", — звучав той самий різкий, але здавалося, спокійний голос. „Чого доробитеся в мене? Іван Степанович лиш гетьман, а Петро Алексієвич цар. Невжеж раб болій свого господина? Так міркували ви, забуваючи, що я поприсяг визволити себе й вас з того рабства".

Втихомирився табор і кожне гетьманове слово відбивалося далеко луною.

„Гадаєте, побіжу на здогінці за вами? Силою, або слізними проханнями вас задержу? Пощо? Вольному воля. Я вас до волі провадив і тепер насилувати не стану".

Винуватці голови звільна підносили вгору, а в їх очах замість отупіння видно було велике здивування.

Гетьман говорив дальше: „Жаль тільки, що не взяли ви вдовіль провізії і фуражу з собою, бо цар лишає землю за собою, обсмалену як гиря. Боюся, чи не доведеться вам терпіти в нього більшого недостатку ніж у мене, та не знаю, чи чужа земля приголубить вас краще своєї".

Вояки, що стояли зразу як трупи, переступали з ноги на ногу".

Гетьман казав: „І не добру пору вибрали ви собі, синки, до втеків. Ніч ясна, на кид татарської стріли пізнаєш чоловіка. Як не свої, так чужі переймуть. Боюся, щоб не лишитися вам своїх буйних голов. Краще підіждали би ви до горобиної ночі, до блискавиць, або до заверюхи, щоб безпечнійше і менше соромно було втікать. Та ще про Десну ви забули, діти. Чи не пересидітиб вам у комишах або в запічках поруйнованих аж крига водою візьметься. Тодіб ви і перевезлися хто байдаком, хто човном, або копельчаком, чи як там, а так боюсь, щоб леди не заломилися під вагою вашого лицарського завзяття. За скоро ви тікаєте, дітки, за скоро. Підождіть, аж бої скінчаться, аж до решти ваших батьків і сестер помордують, тоді ви й знатимете, куди вам тікать, бо нині хто його зна, де життя, а де смерть".

Нараз голос гетьмана змінився. З лагідного зробився грімким, звучав як боєва команда: „Кому в дорогу, тому й час! Йдіть собі геть! Заяців на ведмедя не поведу!"

Обернувся, обгорнувся шубою і хотів іти. Але козаки обступили його кругом, не зважаючи на вартових, що прикладами хотіли їх зганяти до купи. Почувся кашель, несмілі відривані слова, а то й хлипання соромливе — тихе.

Сміливійші тиснулися до його колін. „Прости нам батьку, відійми від нас свій гнів, не проганяй!"

„Нікого я не жену від себе", — відповів гетьман — „і нікого воловодом не звязую з собою. Кому жахливо триматися мене, хай іде. Не гопака, тропака, козака, не веґері веду вас гуляти, чекають нас бої, опресія велика, ворожа докука з усіх сторін, я не скриваю того перед вами. Сміливих великодушних, закалених душ мені треба, щоб перетрівали те все, а не єрепудів, не трусів заячесередних. Ось вам віз і перевіз, дітки!"

Хтось гетьмана облапав за коліна і цілував окраєць його шуби. Гетьман глянув і пізнав сотника-сміхуна, що так весело забавляв колись ціле товариство за бенкетним столом в новому дворі у Кочубея в Ковалівіці.

„І ти Мручко тут!", — промовив до нього гетьман.

„Давно ми не бачилися з тобою. Як твоє здоровля, чи милує Господь все таким гумором? Встань, хай подивлюся на тебе".

Але сотник ніби кліщами тримався гетьманових колін. „Ясновельможносте Ваша", — хлипав — „кращеб ти мене по імени назвав, вишкварком, вибрудком, випоротком зінським, мерзотним, ніж маєш по людському вітати. Не варт я твого доброго слова. Кращеб ти мене глемезнув по моїм гемонськім черепі своєю булавою, щоб мені ґулі поза ухами понабігали, ніж мені маєш словом своїм добрячим моє собаче серце краяти на дві половині. Єрепуд я нікчемний, ґевал, хлопище безтямене, що послухав ще нікчемнійших від себе і хотів, як Петро Христа відречися тебе. Не відганяй мене від парсуни своєї і посилай хочби й на Бельзевува самого — а піду, так мені Боже дай завтра глянути в ясні очі твої, що піду!"

Гетьман підняв його і сіпаючи за золочений гаплик на груди казав: „От і розжалобився! А я собі гадав, що ти веселість сама, сам щирий сміх. Заспокійся і прийди завтра до мене на обід. Рад послухати твоїх фацецій шляхецьких".

Сотник знову гепнув йому до ніг.

„Щож тепер з нами буде?" — питався крізь сльози.

„Що захочете, те й робіть".

„А звернувшися до Чуйкевича, приказав: „Варти зняти, виходу з табору не спиняти", — і подався до своїх покоїв.

— — — — — — — —

Куди переходив, на білі сніги падала від нього тінь — велика, велика.

ЩАДІТЬ БЕЗПЕЧНО В КОРИСНОМУ БАНКУ

Мільйони канадійців щадять у нас. Ми є одним з найбільших і найстарших заснованих банків в країні. В Royal Bank ви одержите високий відсоток на ваших ощадностях, і також повну забезпеку. Royal Bank є членом Канада Депозит Іншуранс Корпорейшон. Заходьте і відвідайте нас кожного разу, коли ви потребуєте поради або інформацій ...наприклад, якщо ви бажаєте вислати гроші для когось в іншій країні. Ми будемо завжди щасливі вам помогти.

„Хтось говорить по-українському у відділі недалеко вас".

Вони допоможуть Вам вибрати зразок конта, який є для вас найкращий.

ОСОБИСТЕ ЧЕКОВЕ КОНТО

Вигідний спосіб, щоб платити ваші рахунки — і держати рекорд з того, що ви видали. При кінці кожного місяця ми посилаємо вам перечислений звіт з вашого рахунку і всі ваші анульовані чеки.

БОНУСОВЕ ЩАДНИЧЕ КОНТО

Це конто виплачує вам високий відсоток на ваших ощадностях, і ви не одержуєте чеків, які спокушували б вас, щоб видавати. Якщо ви бажаєте витягнути гроші, ви тільки зайдіть до банку.

ТЕРМІНОВІ ДЕПОЗИТИ

Ці депозити зискають додаткову високу ставку від відсотків понад нерухомий період часу. Засягніть повні деталі в вашому Royal Bank Відділі!

ROYAL BANK
-the helpful bank

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ❖ Виходить щочетверга в Едмонтоні ❖ Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton ❖ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ❖ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

НЕМИЛІ ВІДВІДУВАЧІ

До немилих відвідувачів у багатьох державах вільного світу належать противники та борці проти комунізму. В наших часах, коли можні цього світу забігають ласки в СССР та інших комуністичних держав, противники комунізму є немилими відвідувачами, бо вони витягають справу переслідування противників совєтського режиму, каторжних таборів, переслідування релігії в СССР тощо. Таким немилим відвідувачем у США та Канаді був недавно мадярський кардинал Йосиф Міндсенті, що відвідував різні осередки, де живуть мадяри. Його скрізь принимали офіційні представники урядів та навіть церков не надто приязно, даючи йому відчувати, що він є немилим відвідувачем. На цю тему появилася в американському щоденнику „Свобода" стаття п.з. „Вимовна відсутність", яку нижче передруковуємо. **Ред.**

П'ятиденне перебування угорського архиєпископа кардинала Йосифа Міндсенті в ЗСА було, як виявляється, не на руку ані державним властям, ані, що гірше, церковним католицьким чинникам. Очевидно, ніхто не може приховати того факту, що кардинал Міндсенті був комуністичним в'язнем в Угорщині і що тільки у висліді щасливого збігу обставин йому пощастило знайтися на волі. Не зважаючи на всі загрози і погрози та на всі заходи, навіть за посередництвом самого Ватикану, кардинал Міндсенті твердо до кінця обстоював права Католицької Церкви у своїй країні і не хотів покинути Угорщини та залишити на призволяще вірних цієї Церкви.

Коли ж врешті, під натиском Ватикану, він покинув Угорщину, то він ніяк не думав резигнувати з боротьби за права Церкви в Угорщині, стоячи на непримиримих протикомуністичних позиціях. Не приходиться дивуватися тому, що він скоро попав у конфлікт з політичними колами Ватикану, які, керуючися нібито політичною доцільністю та нібито добром Церкви в країнах з комуністичними режимами, вирішили шукати порозуміння з цими режимами, а навіть почали проповідувати можливість „мирного співіснування" між атеїстичним комунізмом і найвищим речником Католицької Церкви — Ватиканом. У розумінні кардинала Міндсенті таке співіснування означало заперечення суті християнізму і цьому він дав вислів, прибувши до Ватикану.

Для речників ватиканської політики епізменту щодо СССР і інших комуністичних країн особа кардинала Міндсенті виявилася перешкодою. Вони рішили його „ізолювати" від церковного життя, забезпечивши відповідними побутовими умовами на терені Ватикану, при передумові, що він не забиратиме голосу в справах долі Церкви за залізною заслоною. Але ніякі переконування не могли приневолити Кардинала відступити від своїх поглядів. Він рішився радше покинути Ватикан і замешкав у Відні, щоб тільки зберегти свободу рухів. Про те, як ватиканські кола дивляться на кардинала Міндсенті, засвідчує факт, що в часі його відвідин в ЗСА католицькі єпископи, навіть ці, в юрисдикції яких знаходяться мадяри, які проживають в ЗСА ,не вважали для себе можливим привітати голову Католицької Церкви в Угорщині, ієрарха, який стільки терпінь переніс ради віри і Церкви. На бенкеті в честь кардинала Міндсенті не було НІ ОДНОГО католицького єпископа. З церковних достойників на прийнятті був тільки один український ієрарх, митрополит Української Православної Церкви в ЗСА Владика Мстислав, якому й довелося вітати католицького ієрарха і речника безкомпромісової боротьби з комунізмом та чужим поневоленням.

Постава католицької ієрархії до кардинала Міндсенті має свою вимову, з якої треба зробити висновок, коли йдеться про оцінку настроїв і тенденції, що під сучасну пору переважають в Римській Католицькій Церкві.

ПОТРІБНО

Реальностей і домів

Потрібно всякого роду будівельних площ та домів. Маємо покупців з готівкою, що шукають всякого роду реальностей у кожній дільниці міста Едмонтону, якої небудь величини й куплять їх в такому стані, в якому вони є.

За всіма порадами відносно продажу або закупу ваших реальностей просимо звертатися до нашого представника за щирою порадою та швидкою обслугою. Наші представники говорять плавно українською мовою.

Звертайтеся без зобов'язання до:

Нік БАБІЙ – тел.: 479-1866

або до офісу на телефон ч.: 429-6656

HERITAGE TRUST

Real Estate Division

10166 - 100 St. Edmonton, Alberta

Вісті з Едмонтону

Інтерв'ю „Українських Вістей" зі співаком М. Мінським

Михайло Мінський

УВ: Коли ви почали співати?

Мінський. з дитячих років аж до сьогодні, а це вже майже півсторіччя. В житті багато зустрічалося добрих і злих пригод. Спів завжди був розрадою, а пісня — найвірнішим другом життя.

У.В. Де вчилися співати?

М. До другої світової війни був зачислений до музичної школи в місті Казані. Це столиця Татарської республіки. Одночасно я відвідував університет, де вивчав геологію. Війна перекреслила всі пляни. Сьогодні, як і багато з нас, користуюся правом і любов'ю прибраної батьківщини Америки.

У.В. Чому вибрали саме співацький шлях?

М. Не знаю. Ніколи не питав себе, чому я співаю та за словами Тараса Шевченка „Не нарікаю я на Бога, не нарікаю ні на кого. Я сам себе дурний дурю, та ще й співаючи..." Мабуть відіграє ролю так зване призначення. Велика любов до музики, до української пісні зокрема, не дає ніколи душевного спокою, завжди штовхає на нові невідомі шляхи боротьби за красу мистецтва. Спів є моєю невідємною частиною істотного буття і я не сам обрав цей тернистий, незавжди вдячний шлях, а доля та воля Всевишнього, який призначив мене нести цей хрест.

У.В. Де ви співали? Що співали? Які твори вокального жанру?

М. На рідних землях чи поза межами України до війни мені не довелося показати себе в будь-якому жанрі, бо на це не було часу, був молодим студентом.

Аж по війні, коли я опинився на Заході, тоді почав продовжувати студії співу та виступати в різних ансамблях як соліст. Жвава діяльність розгорнулася на терені США та Канади від 1949-го року. Безліч концертів, виступи в операх, поїздки по Англії, Австралії, по Европі. Співати доводилось усе, що дає співакові „хліб насущний", крім комуністичної пропаганди в н о ї єресі в будь-якому вигляді.

У.В. Ми чули, що ви вже чимало маєте наспіваних платівок?

Які саме?

М. Кілька платівок є. То правда. Деякі з них вже давно продані і на ринку їх немає. Назви платівок були такі:

Пісні України;
Михайло Мінський співає;
Парада українських пісень;
Привіт з Нью-Йорку.

Тепер тількищо наспівав з симфонічною оркестрою у Німеччині нову довгограйну платівку під назвою „Гетьмани". Ця платівка з'явиться незабаром. Тут мені хочеться дещо докладніше зупинитися і сказати про появу „Гетьманів". Ця платівка має тематично-історичний характер. Моя ідея — показати в піснях нашу минувшину, славу українського народу — зародилася вже пару років тому, а під час концертування в Австралії, я відчув, що дозріла потреба наспівати вокальні твори, заборонені в Україні: „Гетьмани", „Ой Дніпре, мій Дніпре", монолог Мазепи, „Валяда про Сагайдачного". Це пісні, які увійшли в програму платівки „Гетьмани". Обкладинка платівки теж характеризує добу Гетьманщини — образ Мазепи перед шаблею говорить за невмирущу ідею України — боротьба за волю й визволення. Дуже важливий факт, що ця платівка видається на спеціяльно створений фонд в Австралії, США й Канаді.

Прихильники й друзі, без великої реклями утворили фундацію, але само собою зрозуміло, що реклама потрібна, бо народні гроші не мають права „летіти" в порожнечу.

У.В. Читаємо в пресі, що як раз тепер відбуваєте подорож по Канаді й США з нагоди 25-тиріччя вашої співачої діяльности?

М. Так. Не хочеться признаватися, але срібний ювілей — дорогоцінний факт; 25 років служіння українській музі та українській пісні, це — моє життя, віддане українській культурі. Я — щасливий, що раз обраний хрест несу гордо й сміливо крізь всі злидні, що зустрічаються мені на путі.

У.В. Як довго співаєте з Капелею Бандуристів?

М. Членом Капелі я є від 1946-го року й по сьогодні. Ніколи не поривав зв'язків з цією цінною музичною інституцією. Капеля це — моя колиска. Вона дала мені напрям в житті, вона — те „Євшан-зілля", яке й досі несе мене на своїх крилах до мистецьких висот.

У.В. Які ваші пляни на майбутнє?

М. Я цілковито присвятив себе українській пісні.

Пляную наспівати серію тематично-історичних платівок. Наприклад „Запорозька Січ", „Визвольні змагання", „Стрілецькі пісні", пісні УПА, пісні Дивізії, колядки, Шевченко в творах еміграційних композиторів, Франко, Л. Українка, Симоненко в піснях, ліричні, народні пісні...

Праці багато. Я вірю, що українська спільнота дасть повну підтримку в моїй культурній праці.

Панахида в 55-ту річницю Листопадового Зриву

Станиця ветеранів УГА в Едмонтоні повідомляє своїх членів, що в 55-ту річницю збройного Листопадового Зриву буде відслужена панахида за поляглих героїв в часі визвольних змагань і померлих друзів УГА, в неділю, 4-го листопада в годині 12.45 у катедрі св. Йосафата. Запрошуємо до участи в згаданій Панахиді теж усіх членів ветеранських бойових організацій.

За управу станиці:

о. В. Чопей — голова
М. Ткачук — секретар

Річний осінній Базар

Річний осінній Базар І-го відділу „Доброї Волі" ЛУКЖ відбудеться в середу, 7 листопада 1973 р. від год. 2.00 попол. в залі українського Народнього Дому 9620 - 109 Авеню.

Базар відчинить п-і М. Семко. Гостей витатимуть п-і Л. Вацке і п-і М. Семко. В програмі: продаж печива, вишивок, ручних робіт, фартушків, цікавих дрібничок і уживаних речей.

Проситься о чисельну участь.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

В суботу, 27-го жовтня:

о 8-й годині вечора фамілійна забава Товариства Українських Пенсіонерів у УНД-омі. Гратиме оркестра Д.Радомського.

* * *

Неділя, 4 листопада:

год. 7.30 вечора в залі УНО (10629 - 98 вул). Листопадовий концерт, заходом Української Стрілецької Громади.

УВАГА

Оголошення та повідомлення до рубрики „Де, що, коли буде в Едмонтоні" мусять бути подані на письмі не пізніше полудня в понеділок, якщо мають появитися в найближчому числі „Українських Вістей".

З парафії Успення Божої Матері

Старанням відділу ЛУКЖ при парафії Успення Пресв. Богородиці відбудеться в четвер, 1-ого і п'ятницю, 2-ого листопада 1973 р., продаж домашнього печива і варива від год. 9—9 в приміщенні „Медоварк Малл" 156 ст. і 87 Аве.

Запрошуємо охочих на смачні потрави і печиво, які можна буде взяти домів.

* * *

Зорганізована при парафії Успення Пресв. Богородиці в Едмонтоні Рідна Школа діє вже від багатьох років. В цьому році продовжується навчання в цій школі, яка приміщується в школі „Оур Лейди оф Люрд" при 157 ст. і 104 Аве. Навчання відбувається кожнього вівтірка від год. 5.30 до 7.30 веч. Приймається дітей у шкільному віці, а також і старших, охочих навчитися української мови, заавансованих в цій мові і тих, що взагалі її не знають.

Шкільними референтками від відділу ЛУКЖ при цій парафії є п-і Софія Остапович, тел. 489-2063 і п-і Марія Орисюк, тел. 487-0672.

Письменниця Ольга Мак в Едмонтоні

М. А. КЕЙВАН

У жовтні цього року видатна українська письменниця Ольга Мак об'їздила Західню Канаду з метою спопуляризувати видання ОПЛДМ (Об'єднання Працівників Літератури для Дітей та Молоді), якого вона є головою. Відвідавши Вінніпеґ та Саскатун, приїхала до Едмонтону, де гостила від 12-го до 16-го жовтня. У кожному з названих міст влаштовано їй літературну вечірку. В Едмонтоні така імпреза відбулася в неділю, 14 жовтня в залі УНД-ому заходами трьох організацій, саме АДУК, Літ. Мист. Клюбу і Шкільної Ради. Хоч запланована нашвидкоруч літературна вечірка не могла бути як слід розреклямована і хоч того дня відбувалося більше поважних імпрез, то заля УНД-ому завчасу виповнилася численною публікою, що нетерпляче ждала на письменницю і зустріла її рясними оплесками.

Імпрезу відкрила п-і Т. Федорів, членка управи АДУК, привітавши шановну гостю у нашому місті. З життєвим шляхом письменниці та її творчістю запізнав присутніх мгр М. Хом'як, теж член управи АДУК. Народилася О. Мак у Кам'янці Подільському, в родині державного урядовця, що означало некорисне „соцпоходження". До того одружилася з чоловіком, який, як „ворог народу" став жертвою репресій у часі Єжовщини. Тому було їй дуже важко пробиватися крізь життя або виявити письменницький талант. Писати означало кривити душею, чого О. Мак не хотіла робити.

Виявлятися як письменниця почала вона аж після другої світової війни, опинившися на еміґрації, зразу в Австрії, потім у Бразилії. Там впродовж короткого часу пише цілий ряд талановитих творів, як спомини „З часів Єжовщини", тритомову повість для молоді „Бог вогню", двотомову повість „Жаїра", повість „Чудасій", роман „Проти переконань" і довше оповідання „Куди йшла Стежка?". Найбільше популярною між читачами є її знаменита повість „Чудасій", нагороджена на Літературному Конкурсі у Чікаґо у 1956 р. Додам, що „Чудасія" я вибрала на першу лектуру для гуртка книголюбів у 1965 р. Вірю, що це був щасливий вибір, бо гурток існує досі і досі кожного місяця його членки перечитують одну українську книжку.

У 1970 р. письменниця переїхала до Торонта, де зразу включилася у громадську працю, очевидно зі шкодою для літературної творчости. Все ж таки у цьому році у в-ві „Гомін України" появилася її повість про голод в Україні під заг. „Каміння під косою". З цієї повісти авторка відчитала два уривки — образ Харкова у 1933 р., коли вулиці тодішньої столиці України були повні живих, півживих та мертвих кістяків голодних селян. Між ними блукає сільський хлопець, що втік з дитячого будинку. Коли ж він, голодний та перемерзлий, пробує впроситися наніч до якоїсь хати, його гонять та лають, називаючи дідом (другий уривок). Почування люті та образи за незаслужену кривду він висловлює не власними словами, але словами „Кобзаря" й ідентифікуючи свою ґірку долю з долею Шевченка, знаходить полегшу, навіть порятунок. По моєму це дуже оригінальний образ

Уривки з повістей „Чудасій" та „Проти переконань" читали п-і Н. Таланчук, п-а В. Коґут і п-а Г. Тобейчук. Уривки були добре дібрані і гарно відчитані.

Літературну частину імпрези закінчив коротким словом голова Літ. Мист. Клюбу, п. Т. Литвяк. Тоді письменниця, як голова ОПЛДМ поінформувала присутніх про сумний стан дитячої та молодечої літератури на еміґрації. Фактично про ці справи вона мала говорити попереднього дня на зустрічі з батьками, але — на її велике розчарування — на цю зустріч батьки загалом не з'явилися. Тому їй не вдалося полагодити справ, що були головною метою її приїзду, як приєднати членів прихильників для ОПЛДМ чи знайти охочих занятися кольпортажем видань для дітей та молоді на більшу скалю. Досі цим займалися дуже жертвенно п-і О. Росляк і ред. М. Хом'як. Збірковими листами на ОПЛДМ зобов'язався занятися голова Шкільної Ради, п. В. Савчук.

Після закінчення імпрези, письменниця та всі, що брали участь у влаштуванні вечірки, були гістьми у гостинному домі д-ра і пані Іванців. У попередніх днях О. Мак відвідала декілька шкіл та курси українознавства у товаристві п. В. Савчука, брала участь у конференції українських учителів, оглянула церкви, незакінчений Дім Молоді, теж дім для старших „Веснівку". Відвідала редакцію „Українських Вістей", Українську книгарню і відбула зустріч з членками Союзу Українок Канади, також оглянула їх домівку та музей.

Підчас свого чотириденного побуту в Едмонтоні Ольга Мак була дорогою гостею у нашому домі.

Ювілейний бенкет НТШ під патронатом КУК

Запланований на суботу, 24 листопада ц.р., ювілейний бенкет НТШ відбудеться під патронатом відділу КУК в Едмонтоні. До почесного комітету ласкаво погодилися ввійти ВПреосв. Архиєпископ Андрей Владика УГПЦеркви, Преосв. Єпископ Ніл, Владика УКЦеркви, та о. митрат д-р В. Лаба. Інж. В. Мацьків, що прибуде з Торонта, прочитає доповідь на тему „Наука і суспільство".

МЕЦЕНАТИ ЗАХІДНЬОКАНАДСЬКОГО ЗБІРНИКА НТШ

(Список третій. Пожертви отримано до 15 жовтня)

Відділ БУК при катедрі св. Йосафата в Едмонтоні — 100 дол., Яр. Цвікілевич — 25.00, І. Баврук, Норт Баттлфорд, — 20.00, адв. П. Лазарович — 15.00, В. Постойко та І. Фляк — по 10.00, И. М. Лазаренко — 6.00. Хто наступний? Четвертий список опублікуємо незабаром.

„Західньоканадський збірник", що має сім статтей на місцеві теми, хроніку праці осередку та бібліографію наукових праць українських західньоканадських науковців, уже друкується і буде готовий до набуття незабаром.

Управа Осередку НТШ на Західню Канаду

Світовий З'їзд карпатських Січовиків

Світовий З'їзд Братства Карпатських Січовиків, що відбудеться в рамках Другого Світового Конґресу Вільних Українців в днях 1-4 листопада з нагоди 35-тиріччя Карпато-Української Держави і 35-тиріччя Карпатської Січі.

З'їзд відбудеться у готелі „Фор Сізон Шератон" у Торонті.

► **Найдовша електрична** залізнича лінія тягнеться на просторі 3,240 миль з Москви до Іркутська в СССР.

Черговий фундатор Українського Архіву-музею

Василь ГАВРЕЛЯК

Василь Гавреляк є сином одних із перших українських піонерів Алберти. Він прийшов на світ й виріс на фармі недалеко Едмонтону. Своїм таланом та наполегливою працею добився визначного місця між нащадками українських поселенців. Він є не лиш здібним та успішним підприємцем, що доробився чималого майна, але був першим українським мейором Едмонтону та збудував теперішний будинок міської управи в Едмонтоні. В. Гавреляк займав теж визначні становища в управах муніципалітетів. Як член ліберальної партії він бере теж живу участь у канадському політичному житті. В. Гавреляк є фундатором Шевченківської фундації й цікавиться працею КУК.

Через кілька років він очолював церковний комітет української греко-православної катедри св. Івана в Едмонтоні, а тепер є членом Консисторії Української Греко - Православної Церкви в Канаді.

Як син українських поселенців, він почуває себе скрізь українцем й старається прийти з допомогою всім українським установам та організаціям.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ Ч. 10-58

По $500.00: В. Гавриляк, третій з черги дійсний член і фундатор;

по $100.00: В. Довганюк, М. Цебуляк, Домініон Ґраніт Лтд.;

по $50.00: І. Тимчишин, Вікс Суппер Друґс;

по $25.00 І. Логин (попередньо 100.00, разом 125.00 дол.), В. Апонюк, А. Боднарук;

по $10.00: І. Ільків, Р. Політило, Веґревил;

по $5.00: В. Коблюк;

Матеріяли прислали:

1. Дир. К. Лисюк, Онтаріо, Каліфорнія, США — книжки, журнали і документи;

2. п-і К. Подольська, Торонто — 1 чоловіча вишита сорочка і одна вишита краватка;

3. А. Басістий, Андрю — книжки і календарі.

Всім жертводавцям Дирекція Архіву-Музею складає сердечну подяку і просить людей доброї волі надсилати свої пожертви чим скорше, щоби докінчити наладнання українського піонерського музею.

Адреса:

**UKR. CAN. HIST.
MUSEUM-ARCHIVES
c/o 10231 - 98 Street,
or — 10207 - 97 St.
Edmonton
Ph. 424-6905**

► **Світовий банк позичив** Іракові 40 мільйонів долярів, для побудови великанського шпихліря на збіжжя, коштом 92-ох мільйонів долярів.

ГАЛИНА ГОРБАЙ

адвокат і нотар

повідомляє
про відкриття своєї адвокатської канцелярії
10912 - 97 Street, Edmonton, Alberta

HALYNA HORBAY

Тел. бюра: 424-2573 Резиденції: 422-7342

Вісті з Едмонтону

25-річчя УНРади

І ЗАВДАННЯ УКРАЇНЦІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

Інтерв'ю з п-ею д-р Марусею Бек

М. ХОМ'ЯК

Маруся Бек

В неділю, 30 вересня ц.р. о год. 7.30 вечора відбулось велике віче в залі УНО в Едмонтоні з нагоди 25-річчя Української Національної Ради, на якому головним промовцем була п-і д-р Маруся Бек, відома суспільна діячка в США і заступниця голови Виконного органу УНРади та керманич ресорту зовнішньої інформації. Наш співробітник відвідав п-ню Марусю Бек у вівторок, 2 жовтня в готелі „Мідтавнер", відбув з нею сердечну розмову та залишив 14 питань, на які мила і дорога гостя дала такі відповіді.

1. Як почуваєтесь по вашому успішному виступі на вічу минулої неділі, 30 вересня 1973 р.?

— П-і д-р Маруся Бек: Почуваюсь дуже добре не тільки тому, що так сердечно привітала мене українська громада в Едмонтоні, але й тому, що знайшла серед вас багато щирих, у велику ідею нашої державности глибоко віруючих, і до дальшої наполегливої праці, готових, свідомих українців. Особливо радію й тим, що українське жіноцтво, з яким я мала велику приємність зустрінутись окремо, виявилось такою сильною часткою українського життя в Едмонтоні. Тому дозвольте використати цю нагоду, щоб подякувати всім, які присвятили мені стільки уваги, послужили в усіх потребах і обдарили своєю щедрою гостинністю, а передусім я вдячна комітетові сприяння Українській Національній Раді, що його очолює ваш широко відомий п. інж. К. Теличко за те, що він уможливив мій приїзд до Едмонтону, щоб з вами гідно відсвяткувати 25-річчя УНРади.

2. В яких осередках більших скупчень українських поселенців Канади Ви виступали дотепер в 1973 р. і з яким успіхом?

— Починаючи з січня 1973 р. я відвідала такі українські громади в Канаді: Монреал, Торонто, Вінніпеґ, Ріджайну, Саскатун, Едмонтон, а від вас їду до Ванкуверу.

3. В якому характері? Як заступниця голови ВО УНРади і керманичка ресорту зовнішньої інформації чи тільки як відома суспільна діячка і дорога гостя із США?

— Відвідую всі українські осередки на теренах Канади й Америки (в певних обмеженнях часу) як заступниця голови ВО УНРади, бо прийнявши відповідальність того посту, почуваюсь до обов'язку інформувати всіх про УНРаду та Державний Центр і про потребу всебічної підтримки, щоб ми змогли створити з Державного Центру, такого багатоголосого та впливового речника поневоленого українського народу, яким хотіли б його бачити всі українці в діаспорі (в розсіянні).

4. Чи не могли б Ви поінформувати українську спільноту про завдання і ролю УНРади з нагоди її 25-річчя?

— Завдання УНРади, впродовж 25 літ, не змінилось, бо УНРада, як спадкоємець вільних парляментів, які існували на рідних землях, має незмінну мету; берегти та захищати всенародню українську традицію та ідею української, національно-державної суверенности і змагатися до здійснення тієї мети. Але хоч ми не можемо брати чинну участь у визвольних змаганнях в Україні, то у вільному світі ми можемо й мусимо стояти на сторожі прав українського народу, викривати перед світом терор та насильство, якими володіють вороги на нашій землі та переконливо маніфестувати, що український народ ніколи не погодиться на цю окупантську владу й непохитно прямуватиме до свого визволення.

5. Які українські політичні партії були заступлені до VII сесії в УНРаді, в яких секторах і в якому числі кожний з них?

— У 7-мій сесії взяли участь представники наступних партій: 1. УРДП — 6 осіб; 2. УСП — 6 осіб; 3. УНДС — 6 осіб; 4. ОУН м — 6 осіб; 5. УНДО — 5 осіб; від Громадського Виборного Сектора — 15 осіб; разом 45 осіб.

Партія ОУН з. яка вступила до УНРади в 1967 році, не брала участі в сьомій сесії, бо на засіданні президії УНРади, 22 травня 1971 р. ухвалено завісити (припинити) в членських правах ОУН з до того часу, доки не буде відкликана заява бюлетеню ч. 9 за 1967 р. партії ОУН з, що „Державний центр є непотрібний пережиток, а навіть шкідливий". До часу 7-ої Сесії цю заяву не відкликано і тому сесія затвердила ухвалу Президії УНРади.

6. Які зміни сталися в УНРаді підчас VII сесії і чому?

— Вислід із таємного вибору такий: президент — Микола Лівицький — 43 голоси (повністю); заступник президента — М. Степаненко — 38 голосів; голова УНРади — С. Довгаль — 38 голосів.

Номінаційним способом, призначенням, вибрані: голова ВО УНРади — В. Федорончук; заступник голови та діючий голова ВО УНРади — д-р Т. Леонтій; заступник голови ВО УНРади та керівник ресорту зовнішніх інформацій — Маруся Бек; голова Державного трибуналу — д-р М. Суховерський.

7. В якому числі заступлений тепер в УНРаді т.зв. громадський сектор і який тепер склад УНРади?

— Відповідь як на п'яте питання.

8. Як поладнано „кризу" в УНРаді по VII сесії?

— Хоч я не була учасницею в 7-ій сесії як член УНРади, а тільки гостем, на мою думку в УНРаді не було жадної кризи. Криза, видавалось мені, була внутрі партій, які порозколювались та спорили за представництво в УНРаді. Відповідна комісія розглядала ці справи, в вкінці посли-делеґати, більшістю голосів, рішали в цих справах. Що більше — визначено Державний трибунал, що його очолює ваш відомий д-р М. Суховерський з Едмонтону і який зможе такі й подібні справи та будь-які скарги розглядати в часі між сесіями, щоб не ждати з тим розглядом аж на сесію, де немає відповідного часу та змоги на розсліди.

9. Чи можна називати критику опозиції в УНРаді „бунтом" проти правопорядку?

— На відповідь цього питання не маю достатніх інформацій, бо деякі справи, які опозиція висуває, відбувалися тоді, коли мене не було в Державному центрі.

10. Чому на VII сесії змінено Тимчасовий закон про реорганізацію Державного центру, в якому обсязі, тобто якими статтями збережено, поширено чи звужено права Президії УНРади, ВО і президента?

— Зміну Тимчасового закону перевели посли-делеґати, які очевидно цього бажали й уважали за потрібне. Так, як в інших справах, що були на денному порядку 7-ої сесії, так і в цьому випадку, за демократичними правилами, рішення схвалювалися більшістю голосів. За змінами, які переведено, треба вдатись до протоколу, якого на жаль немає в мене на руках. З пам'яті не відважуюсь подавати вам інформації, щоб часом не закралась неточність.

11. Що можете сказати про діяльність ВО по VII сесії в обличчі посиленої русифікації, переслідування українських інтелектуалістів і запроторювання їх до лікарень для умово-хворих, концентраційних таборів і послідовного винищування українців як за сталінських часів?

— Як завжди, Український державний центр провадить, так би мовити, поточну політичну працю та виступає, де може, на міжнародніх форумах, особисто чи писемно, через своїх представників в обороні прав Українського Народу; наприклад: До європейської конференції безпеки й співпраці вислано відповідні меморіяли не тільки від Державного центру, але і від Паризького бльоку об'єднання представників поневолених Москвою народів, де наш президент Микола Лівицький є головою.

А на терені США теж стараємося не тільки протестаційними акціями, але шляхом виступів з доповідями в англомовному довкіллі, інформувати англомовну публіку про українську справу, про ситуацію в СССР, а особливо в Україні та про теперішні переслідування наших інтелектуальних сил. Мені часто доводиться виступати в англомовному світі, серед студентів, жінок і мішаних — своїм членством — організаціях, мати інтерв'ю з англомовними журналістами та всебічно пропаґувати змагання українського народу до волі.

Нещодавно я виступила з доповідю в Боффало, Н.И., в американському клюбі „Киванис" на тему поневолених націй і один конґресмен включив цілу мою промову у Конґресовий протокол". У нас, у США, є теж тісна співпраця з Комітетом поневолених націй, де часто нам треба спільно діяти для спільної користі. Згодом сподіваємось поширити наші зв'язки і в Канаді, де добрі люди напевно захочуть з нами співпрацювати.

12. Які ваші заходи щодо створення постійного інформаційного бюра з метою правдивої інформації про події в Україні з одного боку й освідомної діяльности української спільноти у вільному світі з другого боку?

— Вважаємо, що створення постійного Бюра у зв'язку з нашим представництвом уможливить нам успішніше сповняти свої завдання. Та до цього потрібно великих засобів і відповідних людей в такій кількості, яких покищо ми не маємо. Але віримо, що українська спільнота, зрозумівши важливість та необхідність такого Бюра поспішить і щедрою рукою поможе нам перевести цей намір у дійсність. Початкові кроки ми вже зробили, але нікуди правди діти, дальший розвиток не можливий без жертвенности та постійної підтримки всіх українців у діяспорі. Я глибоко вірю, що в цьому не розчарують нас справжні українські патріоти та свідомі українські жінки і мужчини.

Вкінці ми обмінялись думками, якщо йде про два останні питання:

13. Чи не слід би спільними силами з СКВУ розв'язати це найпекучіше завдання українців у вільному світі? і

14. Чи не слід би врешті притягти до судової відповідальности у вільному світі всіх тих, хто свідомо знеславлює добре ім'я української нації та її діячів у будь-яких публікаціях?

Дорога гостя залишила в усіх, хто мав змогу слухати її промови на вічу чи особисто зустрінутись і порозмовляти з нею, найкраще враження. Сама до ніяких політичних партій не належить. Своє знання, життєвий і політичний досвід та сили тепер присвятила УНРаді, Державному центрові і визвольній справі як відома українська патріотка і діячка.

День ЛУКЖ в парафії Пресв. Євхаристії в Едмонтоні

В неділю, 14 жовтня 1973 р. відзначено в парафії Пресвятої Євхаристії в Едмонтоні врочисто День ЛУКЖ. Тої неділі о. парох Я. Федуник відслужив в наміренні всіх членок відділу (75) ранню Службу Божу, а відтак панахиду за всіх 14 померлих членок. В час Служби Божої до св. Причастя приступило 51 членок, які сповідалися в суботу та в неділю рано. В час панахиди держали почесну сторожу зі свічками в руках кругом тетрапода членки нашого відділу: К. Кардинал А. Біло, А. Клодій, Й. Куліба, Е. Ожга й Е. Страшок.

По богослуженні всі членки зійшли на долину до церковної залі, де чоловіки із тов. мужчин при нашій парафії приготовили їм гарне снідання. О. парох відкрив снідання молитвою, а дальший провід перебрала п. Кл. Кардинал, що була господинею всеї імпрези.

Під кінець снідання передано нагороди студенткам, дітям наших парафіян, які закінчили із високими оцінками 9-у клясу: К. Сремій, Л. Гук, С. Бабич, В. Климчук і Н. Загородна. Нагороди у формі грошевих чеків вручила студенткам п. Е. Ожга, голова нашого відділу.

Опісля приявні членки (52 особи) із великим зацікавленням вислухали доповіді нашої парафіянки п-і д-р М. Якимечко. Вона говорила про психічне підложжя деяких проявів в родинному житті та в житті сучасних дітей-молоді. По доповіді були ще запити від приявних, на що доповідачка давала дуже цікаві й вияснюючі відповіді, оперті на довголітній практиці в психіятричній ділянці. Тема доповіді була дуже цікава, бо заторкувала багато речей нашої дійсности, із якою мусять зустрічатися наші членки в щоденному житті.

П. К. Кардинал подякувала щиро п-і д-р М. Якимечко та висловила надію, що ще буде нагода послухати її іншої доповіді при другій нагоді. П-і К. Кардинал подякувала всім чоловікам, що так старанно приготовили все снідання, а зокрема п. Н. Кулібі за удекорування столів.

Молитвою закінчено це дуже приємне відзначення Дня ЛУКЖ в нашій парафії, вшановуючи в той спосіб всіх членок нашого відділу, які своєю жертвенною працею дуже багато причинилися й дальше причинюватимуться до розвитку культурного й фінансового життя нашої парафії.

Перед всіми Службами Божими була проведена збірка на цілі ЛУКЖ.

Н. Федуник
прес. референтка

Україна живе

Упродовж квітня нинішнього року Україну відвідав французький журналіст Андре Жимка. Його враження з подорожі опублікував паризький тижневик «ПУЕН» у статті під заголовком «Україна живе».

— Андре Жимка пише: Перший, хто мені пояснив, що українська проблема не змінилася крізь роки, був водій таксі. Це трапилося в травні 1972 року під час візити президента США Ніксона до СССР. Тоді Ніксон мав коротку зупинку в Києві. Я належав до групи журналістів, які супроваджували американського гостя. Коли я привітав водія за новочасність обладнання в аеропорту, він мені відповів: «Нехай це вас не заводить в оману! Воно так сталося, бо Ніксон мав приїхати до Києва. «Вони» все відновили, щоб приховати дійсність. Інакше, довелося б нам чекати ще десять років».

Це було рік тому. Відтоді щось змінилося в поведінці киян. Нині, — зауважує французький журналіст, — люди, яких я зустрічав, зверталися до мене майже відкрито. Говорили про все: Про Росію, комунізм, релігію, українську націю. Приміром, захоплюючися фресками Кирилівської церкви, я аж свиснув із задоволення. До мене підійшов молодий чоловік: «Тут не вільно свистіти, — сказав він, — Але ж це музей!». — Так, — чую відповідь, — проте колись це був собор. Чи у вас свистять у соборах?»

Жимка почув висловлювання щодо режиму. Один робітник заявив йому: «Не можна вірити в систему. Вірять тільки в ідолів. Це дає силу жити». На запит: як виробляєте власний погляд на речі? — згаданий робітник відповів: «От, звичайно. Читаю газету «Правда» і думаю навпаки. Це метод. Я знаю, що він не досконалий. Але іншої ради нема».

На думку Андре Жимки, такі висловлювання — нині вже не поодиноке явище. Вони є, немов би, тенденцією. Обговорюючи з киянами причини незадоволення, французький журналіст цитує такі слова одного викладача: «Це вас дивує- Націоналізм явище старе як світ. Цариця Катерина переселювала грузинів на Україну, щоб покласти край націоналізмові. Чи ви знаєте, що радянським органам влади вдалося гарматами придушити український націоналізм тільки 1950, а не 1945 року». «Проте, — зауважує Жимка, — український націоналізм безвихідний. . .» «— Я не знаю, — сказав викладач. — Одначе я переконаний в одному: тільки українська еміґрація може нам допомогти. Нам гроші не потрібні. Ідеться про розповсюджування української культури. Ми нічого іншого не вимагаємо».

В одному київському ресторані до стола французького журналіста присіли два українці, за фахом службовець та інженер. «Україна, — це вам треба підкреслювати й підкреслювати, — має найвищу продуктивність у Радянському Союзі. Якщо ми бідні, то це тому, що нас ґрабують. Ми могли б бути і вільними, і сильними. Але цього нема, бо Москва надто сильна. Ось, дивіться: Шелест. Він очолював компартію України. Правда, ми його не любили. Він був свого роду володарем. Проте його помилка полягала в тому, що він надто часто виступав проти централізму. Тепер його усунули з Політбюро . . . Але так завжди не буде. Ніхто не може вбити націю. Ми є націю. Москва це знає. Одного дня питання буде вирішено, бо свобода заразлива, бо інформації розповсюджуються, бо нині годі вже трактувати Україну, як трактували її раніше».

(„Християнський Голос")

ПРОГРАМА 2-ГО СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ (СКВУ)

FOUR SEASONS — SHERATON HOTEL
123 QUEEN ST. WEST, TORONTO 1, ONTARIO
Telephone: (416) 361-1000

ЧЕТВЕР, 1-го листопада 1973 р.

год. 7.00 увечорі —

1. Відкриття: Президент СКВУ, мґр. Антін Мельник
2. Прийняття програми Конґресу
3. Вибір Президії Конґресу
4. Привіти
5. Прийняття правильника нарад
6. Вибір Конґресових Комісій:
   а) Верифікаційної, б) Статутової, в) Фінансово-бюджетової, г) Резолюційної, ґ) Пресово-інформаційної, д) Номінаційної.
7. Звіти: а) Президентів Секретаріяту СКВУ, б) голови Контрольної Комісії, в) голови Програмової Комісії, г) голови Організаційної Комісії
8. Запити й дискусія над усіма звітами
9. Уділення абсолюторії.

* * *

П'ЯТНИЦЯ, 2-го листопада 1973 р.

год. 8.30 вранці — Пленарна сесія: доповідь проф. Івана Вовчука (Нью-Йорк) на тему „Положення в Україні і завдання української національної спільноти у вільному світі".

год. 9.30 — 12.00 — Студійні семінарі:

1. „Оборона прав людини в Україні на форумах міжнародніх організацій" — доповідач сен. Павло Юзик (Канада), керівник семінара д-р Денис Квітковський (США).
2. „Аналіза руху спротиву в Україні" — доповідач проф. Петро Потічний (Канада), керівник семінара ред. Осип Зінкевич (США).
3. „Церковно-релігійні проблеми України" — доповідач проф. Богдан Боцюрків (Канада), керівник семінара мґр. Іван Базарко (США).
4. „Роля молодого покоління в русі спротиву в Україні і його вплив на українську молодь у вільному світі" доповідач проф. Константин Савчук (США), керівник семінара проф. Василь Янішевський (Канада).
5. „Росіянізація університетів і вищих навчальних установ України" — доповідач проф. Микола Богатюк (США), керівник семінара (з Европи).
6. „Колоніяльний визиск України Москвою" — доповідач проф. Зенон Мельник (США), керівник семінара проф. Петро Стерчо (США).

год. 12.00 — 14.00 — Полуденок для делеґатів — спонзорує уряд провінції Онтаріо

год. 14.00 — 18.00 — Пленарна сесія:

1. Звіт Верифікаційної Комісії,
2. Звіт Статутової Комісії і прийняття нового статуту СКВУ,
3. Звіти керівників семінарів.

* * *

СУБОТА, 3-го листопада 1973 р.

год. 8.30 вранці — Пленарна сесія: доповідь адвоката Петра Саварина (Едмонтон) на тему „Методи збереження української національної субстанції і розвиток культурно-суспільного життя українців у країнах їхнього нового поселення".

год. 9.30 — 12.00 — Студійні семінарі:

1. „Проблема збереження української мови в молодому поколінні" — доповідач проф. Данило Струк (Канада), керівник семінара д-р Едвард Жарський (США).
2. „Учительський доріст і методика навчання української мови" — доповідач мґр. Рома Франко (Канада), керівник семінара мґр. Христина Кульчицька (США).
3. „Проблеми розвитку культурного життя української спільноти" — доповідач д-р Богдан Стебельський (Канада), керівник семінара проф. Микола Степаненко (США).
4. „Збереження української національної субстанції в діяспорі" — д-р Ісидор Глинка (Канада), керівник семінара (з Австралії).
5. „Участь молодого покоління, зокрема професіоналістів, в українському громадському житті" — доповідач мґр. Ярослав Лозовчук (Канада), керівник семінара мґр. Омелян Коваль (Бельгія).
6. „Наша участь в політичному житті країн нашого поселення" — доповідач проф. Мирон Куропась (США), керівник семінара д-р Василь Іваницький (Аргентіна).
7. „Розбудова української і чужомовної інформації в країнах нашого поселення" — доповідач д-р Михайло Сосновський (США), керівник семінара д-р Роман Олійник (Канада).
8. „Українська наука у вільному світі" — доповідач проф. Володимир Янів (Німеччина), керівник семінара проф. Василь Омельченко (США).

год. 12.00 — 14.00 — Полуденок для делеґатів — спонзорує Управа Метрополітального Торонта.

год. 14.00 — 17.00 — Пленарна сесія:

1. Прийняття правильника Секретаріяту СКВУ,
2. Прийняття бюджету СКВУ,
3. Вибір керівників органів СКВУ, Слово новообраного Президента Секретаріяту СКВУ,
4. Звіти керівників семінарів,
5. Схвалення резолюцій,

год. 18.30 — Конґресовий Бенкет.

* * *

НЕДІЛЯ, 4-го листопада 1973 р.

год. 8.00 вранці — Богослуження
год. 9.30 — 11.00 — Пленарна сесія Секретаріяту СКВУ
год. 11.30 — Маніфестація в арені „Мейпл Ліф Гарденс"
год. 3.00 — Закриття Конґресу.

КАНЦЕЛЯРІЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ СКВУ
в Торонті
Адреса: SECOND UKRAINIAN WORLD CONGRESS,
P.O. BOX 348, STATION „D", TORONTO 9, ONT., CANADA.
TELEPHONES: (416) 535-2555 & 535-2590

Другий Світовий Конґрес Вільних Українців

відбудеться в Торонті в днях від 1-го — 4-го листопада 1973 р.
FOUR SEASONS — SHERATON HOTEL, 123 QUEEN STREET WEST, TORONTO, TEL.: (416) 361-1000

- ВІДКРИТТЯ КОНҐРЕСУ: четвер, 1-го листопада 7.00 година ввечорі
- КОНҐЕСОВИЙ БЕНКЕТ: субота, 3-го листопада 6.30 година ввечорі
- КОНҐРЕСОВА МАНІФЕСТАЦІЯ: неділя, 4-го листопада 11.30 година вранці Maple Leaf Gardens, 60 Carlton St.

АДРЕСА Канцелярії Організаційної Комісії 2-го Конґресу СКВУ: 105A Edwin Ave., Toronto 9, Ont., Canada. Тел.: (416) 535-2555 або 535-2590

НАША МАСОВА УЧАСТЬ ХАЙ БУДЕ ВИЯВОМ НАШОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЄДНОСТИ!!!

Едмонтон, Алберта: поминки по бл. п. С. Кемпінському

В неділю, 7 жовтня 1973 р. в церкві Пресвятої Євхаристії в Едмонтоні, Всч. о. Я. Федуник відслужив в сороковий день від смерти поминальну Службу Божу із панахидою по бл. пам. Станиславі-Степанові Кемпінському. Із сумом стояли родина та наші парафіяни та й дивилися на кадильницю і свічку, що стояли на тетраподі, які покійний роками подавав їм в час різних богослужень. Ще видиться вчора як покійний Станислав чи радше Степан, бо так звикли його кликати заглядає по всіх кутках в церкві та пильнує, щоби все було в порядку, а то вже минуло 40 днів як він залишив родину та нашу Церкву, яка була для покійного другою родиною.

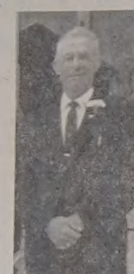

бл. п. Ст. Кемпінський

Покійний Станислав, знаний як Стефан-Стіф Кемпінський прийшов на світ 10 березня 1892 року в селі Вільхівчик, повіт Гусятин. Західна Україна, в родині тамошніх селян Івана і Петронелі Здебяк. У Вільхівчику пройшли безжурно його дитячі літа. Коли одначе підріс та став краще розуміти проблеми життя тоді рішив шукати щастя-долі в Канаді, куди виїхав 1911 року. Першою його зупинкою стала провінція Саскачеван, де покійний став на працю при СіЕнАр'ї із осідком у Принц Алберт. Тут запізнав він Джана Діфенбейкера, молодого й енергійного адвоката й та приязнь осталася до кінця його життя.

В 1930 році покійний Станислав переходить, як Сі-Ен-Ар-ський робітник, до Едмонтону й тут одружується із Марією Сосній та закладає родину. У праці й посвяті для родини сходять його дні. Згодом набуває власну хату, на території нашої парафії та обоє включаються в життя парафії, й допомагають їй грішми та працею. В році 1957 переходить покійний Станислав у стан спочинку й від того часу опіка церквою та догляд над нею стали змістом його життя. Довгий час покійний був паламарем нашої церкви, а коли вже підупав на силах то й надалі пильнував церкву, як в день так і в ночі, контролюючи по кожних богослуженнях чи світла погашені, чи в порядку форнеси та кухні й вода. В час Едмонтонської вистави, раніше як нічний сторож кіоску, а в день помагав в кухні, де спеціяльною працею покійного було оббирання цибулі, бо вона абсолютно не дразнила його очей. Під час останньої Вистави покійний іббібрав 15 мішків цибулі, хоч сили його були дуже немічні.

На кілька годин перед смертю покійний відвідав церкву, бо дуже живо цікавився її розмалюванням та хотів побачити її викінченою, але судилось інакше. Повертаючи до дому від приятеля, він зайшов до склепу, щоби притишити біль у трудях, випив трохи содової води й впав непритомний. Заки завезли його до шпиталю то по дорозі закінчив своє життя. Це сталося в четвер 30 серпня ц.р.

В понеділок, 3 вересня 1973 року в год. 8-ій вечора Всч. о. Я. Федуник відслужив в церкві Пресв. Євхаристії парастас, в час якого церква була заповнена на долині й на хорах (376 осіб). Це парафіяни та знайомі прийшли віддати останню прислугу Станиславові-Стіфові, якого всі знали, любили й шанували за його лагідну вдачу та життєву скромність. В час панахиди держали почесну сторожу біля домовини члени Управи Церковного Комітету й Тов. Мужчин із кадильницею та свічками у руках, символом того, чим покійний так часто служив в церкві. По парастасі на запросини родини відбулася в церковній залі легка перекуска, яку прилагодив кухонний комітет нашого відділу ЛУКЖ, якого членкою є дружина покійного Марія Кемпінська.

У вівторок, 4 вересня ц.р. Всч. о. парох відслужив заупокійну Службу Божу і до кінчення похоронів, по яких тіло покійного спочило на українському цвинтарі св. Михаїла. У свойому прощальному слові як в час парастасу так й в час Служби Божої Всч. о. парох теплими словами попращав Станислава у дорогу Вічности, підкреслюючи його відданість Христові, його Церкві, родині та нашій парафії до останньої хвилини життя. По похоронах стараннями дружини Марії та сина Едія в церковній залі відбувся поминальний обід, що його дуже старанно приготовили членки із нашого Відділу ЛУКЖ (кухонний комітет).

Кромі дружини Марії та сина Едія із невісткою Дороті, яку покійний дуже любив й шанував та 6 внуків оплакують покійного рідний брат із Тондер Бей, Онт., Антін Кемпінський, який на жаль через штрайк не міг дістатися на похорон, братова Анна Плецкий із Норт Баттлфорд, та братанич Павло Плецкий із Медісон Гет й Анна Келлі із Ст. Алберт. Дві сестри покійного в Україні померли скорше.

До похоронів співали дяки І. Єлиняк і І. Хруник. Дружина покійного із сином Едієм зложили на фонд малювання церкви, чим так дуже інтересувався покійний, 50 дол. а на „Українські Вісті" 20 дол.

Так не стало в нашій парафії любленого, загально шанованого, всепогідного Станислава-Стіфа Кемпінського. Не стало довголітнього сторожа й опікуна нашої церкви, який не за гроші, а з любови до неї служив їй, чим міг й коли міг — чи в день, чи в ночі, коли того вимагала потреба. Минувся Кемпінський, залишаючи по собі добру пам'ять серед парафіян та мешканців нашого Дому пенсіонерів, куди щоденно заходив, відвідуючи своїх знайомих та других, яких вже пізнав у Домі.

Минувся Станислав-Стіф Кемпінський . . . Хай Всевишний Господь прийме його, як Свойого доброго слугу в місце де немає ані болю ані печалі, а життя без конечне.

о. Я. Федуник, парох

Похорон в Едмонтоні, Алберта

БЛ. П. СИЛЬВЕСТРА ПАЛАМАРЯ

бл. п. Сильвестер Паламар

У четвер, 26-го вересня, на 70-му році життя відійшов у вічність бл. п. Сильвестер Паламар.

Покійний Сильвестер народився в селі Середпільцях, пов. Радехів, Україна. Молоді роки свого життя прожив у рідному селі, де й покінчив початкову школу. В 1927-му році оженився з Анною Олива і ще цього самого року виїхав до Канади. Його дружина, яка тепер оплакує свого мужа, приїхала до Канади рік пізніше, в 1928 році.

Покійний працював на зелізній дорозі у Саскачевані, а опісля в Алберті. Коли перестав працювати на зелізній дорозі замешкав на Калдер, у Едмонтоні, а пізніше перейшов жити до іншої хати, ближче до катедри св. Йосафата. Як довго жив на Калдер був сталим парафіянином тієї парафії, а коли в тій частині міста купували церкву, покійний і грішми, а також працею причинився до устаткування церкви й церковної галі. Коли ж перенісся ближче катедри, став її членом і був ним аж до смерти.

Покійний був дуже спокійної вдачі. Був жертвенний на добрі цілі, а зокрема на релігійні цілі.

Замолоду, коли лиш приїхав до Канади, думав заробити грошей і повернутися в Україну, але воєнна хуртовина не дозволили покійному сповнити його плянів.

Останніми тижнями недуга прикувала покійного до ліжка; в кількох тижнях перебув дві поважні операції. В неділю, 22-го вересня виглядало, що йде до кращого, але Господь зарядив інакше. В понеділок покійний дістав параліч і з середи на четвер, в год. 12.30 розпрощався з цим світом, заосмотрений св. Напуттям з рук пароха о. Ю. Ковальського кілька днів перед смертю.

Покійного оплакують крім дружини Анни ще сини Іван та Антін зі своїми жінками і дітьми-внуками покійного, яких є семеро.

Парастас у Парк Меморіял в п'ятницю, 27-го вересня відправив о. М. Дядьо, а св. заупокійну Літургію й похорон в суботу в катедральній церкві св. Йосафата.

Коротке слово про покійного, як також прощання для покійного й подяку в імені покійного виголосив о. М. Дядьо. В час парастасу і св. Літургії співав п. В. Зіньчук.

Поховано покійного на цвинтарі св. Михаїла.

Після похорону відбувся в УНД-омі поминальний обід. При кінці обіду, на прохання родини, о. М. Дядьо подякував тим, що несли тіло покійного, дякові В. Зіньчукові, працівникам Парк Меморіял, жертводавцям на заупокійні Сл. Божі і всім, що своєю приявністю звеличили сумний похоронний обряд.

Вкінці дружина покійного Анна зложила подяку о. М. Дядьові за молитви, Літургію і за слова християнської розради.

З нагоди цієї сумної події родина покійного зложила на „УВісті" 15 дол. Дякуємо за жертву, а покійному Сильвестрові Паламар дай Господи небесне царство і вічну пам'ять.

Підвишка цін за кліші („кат-и")

У зв'язку із загальною підвишкою цін теж клішарні, що виготовляють кліші („кат-и") для „Українських Вістей", підвищили ціни за виготовлення кліш. Звичайна кліша, що її вживається при згадках про померлих, ювілеях ітд. розміром 2x2½ цаля, коштує тепер 8.50 долярів. Більші кліші коштують відповідно більше.

Пишемо цю завваґу для тих, що присилають дописи та гроші на покриття коштів виготовлення кліші та пресовий фонд.

Адміністрація „Українських Вістей"

Норт Баттлфорд, Саск.

ПРАЩАННЯ П-ВА МИХАЙЛА І ЗЕНОВІЇ ШЕВЧУКІВ

В неділю, 8 вересня 1973 р. наша церковна громада пращалася з п-вом Шевчуками, які виїхали на сталий побут до містечка Вернон.

Того дня зібралися пополудні члени нашої парафії в церковній залі, щоб попращатися з п-вом Шевчуків. П-во Шевчуки прибули до Норт Баттлфорду перед 10 роками з фарми, з околиці Марлин.

Прийшовши до Норт Баттлфорду відразу включилися у працю в громаді і церкві. П. Михайло був членом церковної управи, а п-і Зеновія була старшою сестрицею у нашій церкві та господинею при ЛУКЖ, та доброю помічницею у кожній праці в громаді. На пращання прибуло велике число людей, приятелів, сусідів та знайомих. Коло 150-ти людей засіли до приготованої членкинями ЛУКЖ, вечері. При головному столі сиділи п-во Шевчуки, члени управи ЛУКЖ та парафії з порохом о. Б. Бачинським. Господарем вечірки був голова церковної громади, п. П. Хоміцький, який попросив о. пароха проказати молитву. В часі вечері п. Хоміцький в короткому слові згадав про працю п-ва Шевчуків в церкві та громаді, висказав жаль з приводу їхнього виїзду, подякував за їхню співпрацю та побажав усього доброго на новому місці:

О. Б. Бачинський, парох місцевої церкви знав п-во Шевчуків з того часу, як обслуговував Марлин. Там вони були добрими і примірними членами тої малої громадки. Прийшовши до Норт Баттлфорду, п-во Шевчуки, як зазначив о. парох, відразу зуміли нав'язати приятельські відносини з членами парафії, стали добрими сусідами, приятелями та членами громади.

П. Михайло працював з церковним комітетом, а п-і Шевчук стала доброю та здисциплінованою членкинею місцевого відділу ЛУКЖ. Багато праці вона вложила як старша сестриця у нашій церкві, багато натрудилася як господиня при відділі ЛУКЖ. Все брала активну участь у парафіяльних базарах, та у розпродажі печива перед Великоднем чи Різдвом. Була членкинею привітального комітету ЛУКЖ, відвідувала новоприбулі родини та інформувала їх про працю в церкві та товаристві. О. парох в імені усіх парафіян висказав жаль з приводу їхнього виїзду, побажав їм Божого благословення та всього доброго на новому місці, та вручив спільний дарунок від парафії та ЛУКЖ, а саме, удекоровану вишивкою тарілку та електричну лямпу з вишивкою.

П-во Шевчуки сердечно подякували за признання за їхню працю, за щиросердечне прощання та за гарний і цінний дарунок. Відтак вони щиро попращали усіх присутніх та просили відвідати їх при нагоді побуту в Британській Колюмбії у Верноні. При нагоді пращання, переведено збірку, яка принесла $42.00, які переслано на пресовий фонд Українських Вістей.

Присутній

За жертву щиро дякуємо.

Вияснення редактора „Канадського Фармера"

Колишній редактор української газети-тижневика „Канадійський Фармер" — „Вільний Світ". д-р М. Р. Шкавритко повідомляє, що в зв'язку з продажем газети видавничій спілці він перестав бути редактором згаданого тижневика. Нові власники газети вирішили користуватися власним редактором.

Всі матеріяли, статті, дописи, коментарі чи оповідання, що були попередньо подані до редакції „Канадійського Фармера", д-р М. Р. Шкавритко повністю передав новому видавцеві. Тому в справі матеріялів, чи дальшої співпраці з газетою слід звертатися до нової редакції „Канадійського Фармера" на подавану нижче нову адресу.

Хто бажає дальше переписуватися з д-ром М. Р. Шкавритком, повинен писати виключно на його приватну адресу:

Dr. M. R. Shkawrytko
Box II, Str. „F"
Winnipeg, Man. Canada
R2L 2A5

ЗАЛІЗНИЧА СПОЛУКА З ЕДМОНТОНОМ

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

Перед Канадською транспортовою комісією є два міські внески, в яких управа міста протестує проти плянованого закінчення перевозу пасажирів залізницею в околицях Едмонтону. Минулого року залізниця Кенедієн Нешенел Рейлвей подала прохання до Транспортової комісії, щоб їй дозволили припинити перевіз подорожних між Едмонтоном та Гренд Сентер. Подібне прохання подала й Нортерн Алберта Рейлвей, щоб їй дозволили припинити перевіз пасажирів між Едмонтоном та Давсон Крік.

На нашу думку, ці обі залізничі сполуки становлять важну частину публічного транспорту в околиці Едмонтону. Нам здається, що ця залізнича обслуга не лише конечно потрібна, щоб вдержувати фармерські околиці економічно життєздатними, але притому, якщо будеться видавати публічні гроші, щоб поправити публічні залізничі послуги, то це значно причиниться до розв'язки проблеми нашого безробіття. Іншими словами, для загалу громадян буде краще дістати зворот бодай частини грошей, виплачених на податки, якщо й надалі буде вдержувана поправлена залізнича обслуга, як діставати робітниче відшкодування або допомогу для безробітних, що в кінці доведе тих, що користатимуть з тих допомог, до ледарювання, що є суспільним лихом. Протягом минулого року виготовлено й переслано від імені міста Едмонтону, через наше міністерство для зв'язку з іншими урядами, кілька інших внесків. Відділ виготовлювання внесків під проводом п. Л. Надсона працює в тісному зв'язку із асоціяцією міських муніципалітетів й якраз, головно завдяки старань цього відділу, виготовлено меморіял, в якому з'ясовано наше становище в справі фінансових договорень між провінцією та управою міста, що його предкладено на 66 річній конвенції Албертської асоціяції муніципалітетів у Летбридж.

Мабуть найбільш випрацьованим та найбільш вичерпуючим внеском, який предкладено урядові, був внесок, що заторкав справу провінційно - муніципального фінансування й був неначе переглядом вислідів дослідів та рекомендацій, що їх виготовила, в формі тимчасового звіту, окрема комісія під проводом Р. Фаррана. Інша дуже важна студія, яку проводиться тепер є справа перенесення залізничих ліній поза місто. Ця справа вимагає переговорів з провінційним урядом, порозуміння із нашим комітетом для підприємств громадського користування та інженерським комітетом та дослідів багатьох інших чинників із ділянки транспорту та інших громадських послуг.

Перед нами є до відповіді питання: чи варто переносити залізничі лінії поза місто і, якщо так, які користі з того матимуть канадські залізниці Сі-Ен-Ар та Сі-Пі-Ар, та яку користь матиме з того місто.

Вінніпег є мабуть найкращим приміром того, що може статися, якщо через місто переходить головна залізнича лінія й поширюється на оба боки через цілу свою довжину на терені міста. Вкінці доходить до того, що переїзд автомобілів сповільнює, а то й зовсім здержує рух поїздів, а тим самим сповільнює чи навіть здержує послуги залізниці, яка старається змагатися з іншими середниками транспорту за якість послуг. Згодом стається дуже коштовним і для міста й для залізниць будувати щораз то більше нових підземних чи надземних переїздів, які є потрібні, щоб запевнити свобідний переїзд автомобілям та залізницям. Обмежена скорість їзди у густо заселених околицях при в'їзді до центру міста, а відтак при виїзді з центру, приневолює тих, що їдуть автомобілями, тратити багато часу на доїзд до різних дільниць міста, поза його осередком, бо мусять їхати поволі через середину міста.

мейор Айвор Дент

Якщоб усунути з міста залізничі лінії, то місто дістане ще й додаткову площу для використання для різних цілей.

Через те значно поправляється старші дільниці, а, кромі того, набуття додаткових площ створить можливості для плянування багатьох інших економічних проєктів.

Мені здається, що тепер якраз пора, щоб ми розглянули ці всі можливості й вирішили, чи перенесення залізничих ліній поза місто є корисне для обох зацікавлених тою справою сторін.

Федеральний уряд приобіцяв фінансову допомогу для переведення цих студій. Ми маємо замір представити вислід студій для розгляду цілої справи Канадській транспортовій комісії. Якщо наше з'ясування справи буде належне й переконуюче, а я певний, що воно таким буде, тоді федеральний уряд із провінційним урядом та містом Едмонтоном переведуть докладніші студії над реальними можливостями здійснення цього проєкту. Для цього треба буде послухати думки дорадників та технічних фахівців й тоді установити, що дальше робити. Наш внесок уже затверджений міською радою й його відіслано до Канадської транспортової комісії.

В додатку до виготовлювання внесків та узгіднювання і розповсюднювання легальних матеріялів, наш відділ для між-урядових зв'язків займається теж різними іншими муніципально-провінційними справами та програмами. Одною із тих є біжуча програма „місцевої ініціятиви", якої завданням є створити зайняття на час зими. Іншою є програма „молодь" 1973, яка знову була узгіднена в цьому році. Як ви може собі пригадуєте, ця програма була започаткована перед двома роками, завдяки федеральній та провінційній допомозі ми створили інформаційний осередок для молоді, де наша мандруюча молодь могла дістати потрібні інформації та деяку допомогу, якщо такої потребувала. Одні з тих молодих людей, що заходили до осередку, шукали праці, інші звиджували околиці або мандрували, стараючися знайти якесь зайняття в літніх відпочинкових місцевостях або в інших місцях. А всі вони мали одно спільне: їм потрібно було заохоти та допоміжної руки. Я гадаю, що ця програма буде продовжуватися постійно й цього літа через Едмонтон перемандрувало більше молоді, як минулими роками. Федеральний уряд постачає гроші для уряджених гостелів для молоді по цілій Канаді. Провінційний уряд забезпечує їх дворазовим харчуванням денно, а місто дає для їхнього користування будинок, служить їм різними порадами та інформаціями. Цею справою займається в місті вісім різних установ, а між ними ІМКА.

Гостелі є переходовим домом для тих, що є далеко від рідного дому й що такого дому потребують. Ми є переконані, що є много краще простягнути цим молодим людям допоміжну руку, як відігнати їх як небажаних гостей, якими нема кому турбуватися. Досвід у минулому виявив, що наше становище є правильне.

Айвор Дент, мейор

Товариство Українських піонерів дістало допомогу

П довшому часі Товариство українських піонерів в Едмонтоні дістало від уряду в Оттаві допомогу в сумі 4,960 дол. на ведення та поширення своєї культурної діяльности. То значно підняло на дусі всіх членів, бо до цього часу доводилося діяти без фондів, або на позичені гроші.

На протязі минулого півріччя сходини пенсіонерів відбувалися щопонеділка в Українському Народному Домі. До цього часу члени Товариства мали нагоду бачити висвітлювання різних фільмів на українську тематику, а серед них: Т. Федорук висвітлював такі фільми шість разів, а також В. Горбай, п. Пелех, Я. Федорів, д-р Л. Фарина висвітлювали фільми зі своєї подорожі в Україну.

Крім того учителька сепаратних шкіл п-а М. Задорожна показувала фільм з життя Тараса Шевченка. Цей фільм вона показує по школах Едмонтону, що — корисне й похвальне, бо знайомить глядачів з частиною нашої культури.

Крім цього члени Товариства піонерів мали змогу вислухати багато цікавих доповідей, а між ними доповіді мг-ра Гр. Якимечка, д-ра М. Снігуровича, адв. П. Саварина та багатьох інших.

До тепер Товариство влаштувало три родинні забави для широкого загалу, на яких добре грала українські мелодії оркестра Д. Радомського.

Майже на кожних сходинах п-і К. Смолик подавала смачну перекуску та каву, за що всі члени Товариства їй дуже вдячні.

Управа Товариства плянує поширити свою діяльність і тому запрошує всіх наших пенсіонерів численно приходити на всі сходини, що відбуваються в залі Народного Дому при 9620-109 аве. В гурті весело можна провести час, почути щось нового та побачити щось смішне чи веселе та відпружуюче. А веселість та відпруження поліпшують стан здоров'я, забуваються клопоти, страх, журба, ненависть, заздрощі, ревнощі, тобто все те, що гальмує та вбиває людське життя.

Мимоходом слід пригадати, що українські пенсіонери з різних місцевостей повинні об'єднатися в клюбах і також дістати субсидії з Оттави. Пишіть по прохання до „Нью Горайзон" при 10025 - 106 ст. Едмонтон, Алта, або телефонуйте на число 425-7580.

Каже людське прислів'я, що Бог помагає тим, хто сам собі помагає. Отже використовуйте нагоду, об'єднуйтеся в клюби, чи товариства пенсіонерів.

Дм. Прокоп

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10136 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Тиверіяда: На веранді в тіні дерев відпочинковці любуються красою Генезаретського озера.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

(закінчення з стор. 2)

близько того місця, де їли хліб" та (21, 1), що „Ісус з'явився своїм учням при Тиверіядському морі". А св. Лука пише (8, 3) про „Йоанну, жінку Хузи, Іродового урядника', яка походила з Тиверіяди й, з другими жінками, допомагали Христові та його Апостолам зі своїх маєтків.

В Луки (13, 32) є згадка про Ірода, перед яким Христа перестерігають його Апостоли, а Христос називає Ірода „лисом". Мабуть якраз Тиверіяду з її володарем Іродом мав Христос на думці, коли говорив: „Яка користь людині, як цілий світ здобуде, а занапастить власну душу? Що може людина дати взамін за свою душу?" (Мт. 16, 26). Також і в Євангелії св. Марка може бути натяк на гуляще та розпусне життя, що велося в Іродовій палаті. Там Христос каже: „З нутра бо, з серця людини виходять недобрі намисли, розпуста, злодійство, вбивство, перелюби, загребущість, лукавство, обман, безсоромність, заздрий погляд, наклеп, бундючність безглуздя. Уся ця погань виходить із нутра й осквернює людину" (Мк. 7, 21-23).

То все було, здається, причиною, що Христос оминав пишне місто Тиверіяду, яка зі своїм поганським населенням, що вело легкий стиль життя, з палатою римського намісника, в якій відбувалися гучні забави, була для Євангелії „терня та хабаззя", де Боже слово, скоро гине.

Побожні жиди, яким нераз треба було заїхати чи зайти до Тиверіяди, не важилися там ночувати, щоб себе не „осквернити".

Українські церкви в Польщі

Згідно з інформацією польського журналу „Охорона пам'яток", до війни було на території Ряшівського воєвідства 529 українських церков, в тому 374 дерев'яних. Після війни залишилося 171 церков. В Краківському та Білостоцькому воєвідствах знищено небагато українських церков, але автор Р. Бриковський не подав числа церков. В Люблинському воєвідстві російський царський уряд скасував у 1875, а відтак 1905 р. тамошню греко-католицьку єпархію й вірні перейшли на римо-католицизм.

В 1954-55 р. в Люблинсько-Томашівському воєвідстві було ще 24 церкви, з яких частину передано українцям католикам, а інші вимагають ремонту.

Чистка в "Інтуристі"

Совєтський „Інтурист" то установа добре знайома усім тим, що подорожували по Совєтському Союзі й мали „щастя" користуватися „опікою" її агентів. В більшості випадків великої користи з цих агентів закордонні туристи не мали й не мають, бо основним завданням персоналу „Інтуриста" є не так допомога туристам як пильнування, щоб відвідувачі СССР оглядали тільки те, що дозволене режимом, не контактувалися безпосередньо з місцевим населенням і не пробували ознайомлюватися із совєтською дійсністю.

Був заснований „Інтурист" ще 1929 року, як всесоюзне „акціонерне товариство" для закордонного туризму. Керівними органами — „Інтуриста" є формально, за схваленим 1955 року статутом, збори акціонерів і правління, постійним осідком якого є Москва. Насправді ж підлягає „Інтурист" безпосередньо органам Комітету Державної Безпеки (КГБ), які й вишколюють усіх співробітників „Інтуриста" для потрібних цьому ж КГБ підривних функцій і завдань.

Останніми тижнями у правлінні „Інтуриста" проведено чистку, чи, як це на совєтському жаргоні називається — „реорганізацію". З керівництва полетіло кільканадцять осіб, оскаржених у бездіяльності, безпорадності, бюрократизмі тощо. На ділі справа в тому, що режим незадоволений слабкими вислідами праці „Інтуриста", зокрема ж тим, що керована ним туристична індустрія дає надто мало чужої валюти, в тому й доларів, не зважаючи й на те, що ставки для закордонних туристів удвічі вищі, як ті, що їх платять місцеві люди.

У зв'язку з цією чисткою, виступив у „Правді" керівник совєтської туристичної індустрії С. Нікітін із критикою недоліків „Інтуриста", нарікаючи на те, що керівництво цієї установи не дбає про заспокоювання побутових потреб туристів, не будує або дуже повільно будує готелі для них, не вишколює професійних робітників для цієї галузі промислу, таких, як кухарі, бартендери, кельнери, послугачі і прибиральники. Сверджуючи, що чужоземні туристи „дають кожного року багато мільйонів рублів чужоземною валютою, важливих для розвитку вітчизняної економіки". Нікітін вимагає водночас із цим посилених заходів, щоб ці прибутки збільшити з допомогою кращої обслуги закордонних туристів — у готелях, гостинницях, під час поїздок тощо.

Не згадав Нікітін тільки одного, а саме, що головною причиною несправности й недолугости „Інтуриста" є перевантаження його персоналу цілком непрофесійними — шпигунсько - агентурними функціями й завданнями зокрема ж безперервним „політичним перевиховуванням" і напучуванням їх про те, як вони мають стежити за туристами, що їм говорити і про що постійно інформувати КГБ. В такій поліційній державі, якою є Совєтський Союз, поліційно-агентурний характер мусить мати навіть „акціонерне товариство" для закордонного туризму. Тож, про те, що майже кожен з т.зв. ґідів, тобто екскурсоводів „Інтуриста", є аґентом КГБ, мали змогу переконатися всі ті, котрі побували, як туристи в СССР, особливо ж ті, що їх „видворено" звідти за відверте висловлювання своїх поглядів й оцінок.

(„Свобода")

Короткі вістки

► **Секретар совєтської** комуністичної партії Л. Брежнєв заповів, що при кінці листопада ц.р. відвідає Індію. В Індії перебуває тепер понад 5,000 совєтських дипломатів, дорадників, техніків та журналістів.

► **На американському** літакові Джамбо Джет помер нагло ґенеральний інспектор американських військ 56-річний ґенерал Ґ. Вудвард, як летів до Німеччини для перегляду американських військ.

► **В французькому місті** Марсель якась жінка увійшла з крісом в руках до літака й загрозила, що повбиває всіх пасажирів та летунів, якщо в цілій Франції не задержать руху автомобілів на 24 години. Поліція її застрілила.

УКРАЇНЦІ СЕРЕД ПАПУАНЦІВ НОВОЇ ҐВІНЕЇ

о. Ігор

(Продовження)

РАБАЛ

З Кісти до Рабалу — 280 миль. Летимо на північний захід до острова Нова Британія понад вулканами Митупіт та Мама, пристаню Симпсон, островами Дюка Йорк і врешті сідаємо на рівненьке летовище, що лежить коло самого моря. Воно, як майже і всі інші летовища на островах ПНҐ, висипане потовченими морськими коралями, які дуже витривалі та добре вбирають воду під час тропічних злив.

Зустрічає мене священик-управитель великої німецької місії, що зветься „Вінапопе", що у вільному перекладі значить — „люди вірні папі". На мої запитання, чи немає тут бува українців, о. управитель сказав, що не знає.

Рабал — місто, повне тропічної зелені, з рівними вулицями, пляноване німцями. Місто було двічі знищене лявою з вулканів, та раз зрівняне з землею американськими бомбами під час другої світової війни. Тоді воно було окуповане японцями. Їдемо вздовж моря прекрасною асфальтовою дорогою. Над берегом лежать поржавілі пригадки війни — „баржі", човни, танки тощо. Їх скрізь повно, але чистка коштувала б забагато, і тому це „добро" мусить чекати, поки море його не проковтне.

Зустрічаємо багато тубільців, які не такі чорні, як у Боґенвилі. Нині субота і вони поспішають в Рабал на славний ярмарок. Минаємо села, церкви... В одному селі бачу церковцю з трьома банями та в стилі тих, що ми звикли бачити в Канаді — фермерські церкви. На моє запитання о. управитель відповідає, що це навіть не католицька церква. Мені ще й сьогодні дивно. Я переконаний, що хтось, знав стиль східніх церков з банями і переніс його на цей далекий острів. Тепер там моляться пречорні тубільці по-своєму.

Місія Вінапопе заложена німцями майже сто років тому і добре загосподарена. Це мале місто майже самостійне у всьому: тут є церкви, катедра, шпиталі, школи, малі семінарії, друкарня, човен, варстати та інше. В катедрі, гарно викінченій, хоч, на жаль виключно в західнім стилі, на відправи приходить до 3,000 осіб. Саме це вказує на силу і величину місії.

Я замешкав недалеко від катедри у зручній великій кімнаті у великім реколекційнім будинку, що мав якихось 40 нумерованих кімнат. Справжня німецька господарка й порядок.

Прийняли мене сердечно. Тут я правив св. Літургії. Все цікаве в Рабалі я оглядав у супроводі священика, посланого до мене Владикою. Відбулися довгі розмови з Владикою та священиками про нашу церкву, наш нарід та мету моєї подорожі. Мої співбесідники були заскочені та здивовані, що наш Владика послав мене в далеку дорогу шукати своїх людей. Деякі з них знали його, а особливо Владика-німець, який зустрічався з Кир Іваном при різних нагодах.

В Рабалі мені трапилася також одна досить весела пригода. Тоді саме проходив перепис населення в ПНҐ, і священик-настоятель каже мені: „Ви тут ночували в день перепису і я повинен вас записати". І почав ставити мені питання — де народжений, рідна мова, (сказав мені, що певно я тут перший українець, роджений в Україні, з українською рідною мовою). Пішли й дальші питання — чи одружений і скільки маєш жінок? Сміємося обоє до сходу. Для тубільців у такому запитанні — нічого незвичайного. Я ж читав у місцевій пресі про тубільця, що мав 13 жінок і на світлині було видно його 39 дітей. Інший край — інший звичай.

Врешті по трьох днях мене відвозять в дорогу до другого острова. Аж пізніше я довідався, що в Рабалі живе таки одна українська жінка Ольга, одружена з поліцаєм. Шкода, що не знав я того, коли був у Рабалі. А може хтось, читаючи ці рядки знає чи чув про неї? Дайте мені знати. За це буду дуже вдячний.

Культобмінний шкільний підручник

„UKRAINIAN" conversational & grammatical, LEVEL 1
G. Duravetz.
Ukrainian Teachers' Committee, Ontario Modern Language Teachers Association, Toronto - 1973

„Теплий кожух, тільки не на мене шитий" — каже народна пословиця. Те саме можна сказати про цей новий підручник „АБВ". Видання люксусове, ілюстрації кольорові, модерна метода, але на мою скромну думку цей підручник призначений скорше для студентів совєтських, комуністичних міста Києва, ніж для канадських студентів міста Торонта. Прочитав я цей підручник від дошки до дошки, переглянув докладно всі ілюстрації і прийшов до переконання, що це чиста совєтська пропаганда та й то шита грубими нитками. Маєте враження, що читаєте „Вісті з України". І автор підручника до цього признається, що фотографії одержав від „Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном", тобто від тих, що видають „Вісті з України". Маєтся враження, що цей підручник спрепарований і виданий вУРСР, а в Канаді лиш перевиданий.

Брак у підручнику християнського, релігійного характеру. Слово „Бог" вжито тільки в словнику. Слово „Ісус" не вжито навіть в словнику, за те кілька разів і в тексті та в словниках вжито „Українська Соціялістична Республіка". Справді подано багато знімок різних церков, але то з уваги на архітектуру, чи музейну вартість. От при великому фото славної Святоюрської Катедри, подано коротенько: „Львів, церква св. Юра, 1745-1770. „Не має ніде зображено, щоби в якійсь церкві відбувалось Богослуження, чи, щоби люди в церкві молилися. На фото, на якому бачимо св. князя Володимира Великого з хрестом над рікою Дніпром, ні словечком не сказано, що це пам'ятник Володимира Великого, хрестителя Руси-України, тільки написано: „Київ, населення 1,800,000, гарне українське місто над Дніпром. Навіть не згадано, що Київ „це столиця України", за те подано леґенду про Кия, Щека і Хорива.

Маркантними в підручнику є розмови-діялоги. От для прикладу (ст. 183): На запит Маркіяна з України, яке є українське культурне життя в Канаді?, то Катерина (з Канади) пояснює, що в Канаді існують українські клюби, які мають свої хори, оркестри. Ні словечком не згадано про КУК і про організації, які входять в склад КУК (і Торонтський КУК дав гроші на цей підручник!) Отже українське культурне життя в Канаді обмежує до якихсь клюбів". В іншій розмові (ст. 221) пр. Олесь (з Канади) питає Івана (з України), чи в Україні відзначують 22 січня (Свято державности). Іван: „Звичайно, що ні! 25 грудня 1917 року комуністи створили в Харкові Українську Радянську Соціялістичну Республіку (УРСР)". Не має згадки про княжу українську державу, про козацьку українську державу. Іншими словами, історія України починається 25 грудня 1917 року, цебто тоді, коли комуністи створили маріонетку УРСР або розмова (ст. 249) між Михайлом, Романом і Андрієм. Михайло: „Можливо, ти колись будеш космонавтом і полетиш на Місяць". Андрій: „Ні, я не думаю, що можу бути космонавтом". Роман: „А чому ні?" Андрій: „Тому, що я канадець, а космонавтами можуть бути тільки американські або радянські льотчики"... Чи ж то не образа для Канади і для канадійських вчених, чи ж це не дискримінація? І уряд канадійський дав на цей підручник $7,000!

Відносно фотографій - знімок, які є гарні, кольорові — то аж кишить від совєтської пропаганди. На 212 знімок з України, є тільки 25 з Канади а повинно на мою думку, бути противно. Треба щераз підкреслити, що підручник призначений для Канади, а не для УРСР! Та найбільш разюче те, що кляси чи лябораторії, університети, тільки совєтські. Учні вбрані в комсомольські, піонерські уніформи (мають на шиях хустини („галстуки"). Чому ж не подано знімок з канадської української кляси?

Багато є слів, які є чужі українській мові та вживані тільки в СССР. От для прикладу: „Льотчик, аероклюб, космос, супутник, тролейбус, баскетбол, вертоліт, волейбол, екскурсія, ескалатор, завод, кафе, космонавт, меню, метро, оранжевий, сандвіч, велосипед" та інші.

Є питання, що ж з цим підручником зробити? Який вихід з цієї прикрої ситуації? На мою думку цей підручник повинен бути предметом нарад Другого Світового Конґресу Вільних Українців в Торонті (принайменше Шкільної Комісії). Або заборонити цей підручник вживати в державних школах і продати його канадським комуністам; щоби його вживали у своїх приватних вечірних школах ТОУК, або і це є можливе до зреалізування, відіслати його до УРСР, звідки прийшов цей підручник та щоби СКВУ, чи КУК остеріг різні „учительські Комітети", щоби на будуче цього рода підручників не видавали, зокрема, щоби не появився другий том „LEVEL 2".

Цікавий я знати, чи Торонтський Відділ КУК, який дав 3,000 долярів на цей підручник, переглянув його і дав свою апробату, чи може „купував кота в мішку".

На будуче Шкільна комісія СКВУ чи КУК мусить застерегти собі право контролювати видання шкільних підручників і без їх апробати не вільно вживати підручників — чи то до державних шкіл, де вживають українську мову, чи до Рідних Шкіл. **о. С. Іжик**

(За „Поступ-ом")

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

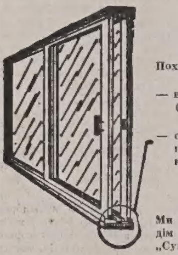

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не спраьляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

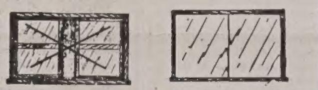

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

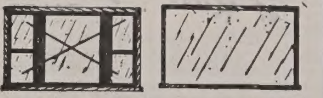

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

ЛЕГКИЙ ВИБІР

Смачний смак виявляє безсумнівно, що це є Сіґрам

Seagram's FIVE STAR
Canada's largest-selling rye whisky.
Blended and bottled by Joseph E. Seagram & Sons, Ltd., Waterloo, Ont.
Горілка з жита, що її найбільше продають у Канаді

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

УВАГА! НОВА АДРЕСА УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
50%
ЗНИЖКИ ВІД НОРМАЛЬНОЇ ЦІНИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave.. (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phone: 426-0050, Edmonton, Alberta

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

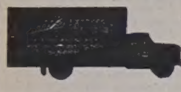

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

ХІРОПРАКТОР
Спеціяліст від хребта і ставів

DR. V. A. BAYROCK
CHIROPRACTOR
9617 - 111 Ave. Ph.: 422-7656 Edmonton, Alta

Совєтські сателіти не люблять СССР

Із 104 мільйонів мешканців сателітних країн — Болгарії, Мадярщини, Чехословаччини, Східної Німеччини, Польщі та Румунії — лище мешканці Болгарії ставляться прихильно до совєтських громадян. У всіх інших сателітних країнах їх не люблять. У всіх країнах, кромі Румунії, діти мусять вчитися в школах російської мови, якою одначе поза школами не користуються. У всіх цих країнах наслідувано теж СССР у будуванні різних будівель, що вигляда л и так, як всі будівлі в СССР: важкі й незручні. Сьогодні скрізь, навіть у Болгарії будують будинки на зразок країн вільного світу: модерні й прості, не перевантажені різними прикрасами. В деяких сателітних країнах уряд відходить від централізованого плянування промислового виробництва, а залишає керівникам підприємств свободу в виробництві товарів, відповідно до попиту покупців.

Та СССР посилає до всіх сателітних країн свої фільми, книжки й газети, щоб впливати в той спосіб на мешканців тих країн. Всі ці країни мусять теж співпрацювати з СССР в господарській ділянці, головно доставляючи до СССР різні сирівці, або й готові товарі по низьких цінах. Очевидно, всі сателіти мусять вести закордонну політику по лінії СССР. До того совєтські достойники постійно відвідують сателітні країни, а голови цих країн мусять час до часу відвідати Москву, щоб вдержувати тісні зв'язки з СССР. Не треба згадувати, що найбільше в'яжуть деякі з цих країн, як прим. Польщу, Чехословаччину, Мадярщину та Східню Німеччину таки совєтські військові залоги, прибл. 31 дивізія війська — із 8,700 танками, які там живуть постійно й готові кожної хвилини здусити кожну спробу вирватися із совєтської „опіки". Та давня одність совєтського комуністичного блоку таки вже не існує, хоч СССР при кожній нагоді підкреслює, що сателітні держави живуть і думають таким самим стилем, як і СССР.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

Льотерія в Західній Канаді

Три степові провінції Алберта, Саскачеван та Манітоба влаштовують з весною льотерію, що в ній головний виграш буде 250,000, а всі виграші разом досягнуть 800,000. Льосування виграшів мало б відбуватися чотири рази в рік. Подробиці льотерії ще мають бути устійнені.

Посилаю ——— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

Ім'я і ....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Arlene Joy Ferguson of the city of Edmonton in the Province of Alberta, Bookkeeper intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Arlene Joy Weber.

Arlene Joy Ferguson
Signature of applicant — legal name in full.
Arlene Joy Weber

If know by a name other than legal name please sign also in that name.

Частинне перемир'я...

(закінчення з стор. 1.)

1,115 квадратних миль арабської території, з того 745 квадратних миль у Єгипті, а решта в Сирії. В Сирії ізраїльські вояки перейшли понад 20 миль поза дотеперішній кордон й увійшли стільки на сирійську територію й зупинилися в віддалі 21 миль від столиці Сирії Дамаску. В Єгипті ізраїльські війська увійшли на 19 миль в глибину країни. Зате єгипетські вояки вдержали один міст на Суезькому каналі й зайняли 370 квадратних миль території на Синайському півострові, що досі належала Ізраїлеві. За ізраїльськими вістками на території Єгипту є 12,000 ізраїльських вояків та 300 танків.

Про втрати в війні годі щось певного сказати, бо й араби і ізраїльтяни подають числа, які зі собою не годяться. За досить певними вістками, Єгипет мав втратити 20,000 вояків, що згинули в бою. Про Ізраїль є вістки, що 2,000 ізраїльських вояків полягло в бою. Певні числа може будуть проголошені згодом.

Після заключення перемир'я між Ізраїлем та Єгиптом, американський міністер закордонних справ Г. Кіссінджер полетів до Ізраїля, де веде переговори з ізраїльським урядом в справі умовин перемир'я.

В міжчасі арабські держави, що продають нафтову ропу США, проголосили підвишку ціни на 17%, а, кромі того, заповіли, що вони будуть зменшувати кожного місяця прода ж нафтової ропи до США на 5%. Деякі арабські держави: Лібія, Альжир, Саудська Арабія, Кувайт та кільках менших держав — заповіли, що загалом здержать продаж нафтової ропи до США. То означає, що в цілому США дістануть місячно 30 мільйонів бочок нафтової ропи менше.

Чи цю погрозу будуть арабські держави переводити в діло й після заключення перемир'я, годі сказати. Покищо, американські та совєтські дипломати роблять усі можливі старання, щоб не лише закріпити перемир'я, але довести до постійного миру на Близькому Сході.

Повстанці в Тибеті

Тибетанці зовсім не мають заміру погодитися з китайською окупацією Тибету, бо китайці стараються тибетанців знищити а Тибет скитайщити. Не зважаючи на жорстокі переслідування, тибетанці й досі воюють з китайцями. Газета „Чайна пост", що виходить у Тайпей, Тайвань (Формоза), повідомляє, що в південно-східному Тибеті воює проти китайців 5-8,000 тибетанських повстанців, які скриваються у високих горах. Їхня зброя є частинно американського походження, інша совєтська та індійська. Китай мусить удержувати в Тибеті 300,000-ну армію, щоб бути певним, що повстанці не будуть переводити нападів на китайських вояків та установи. Китайські вояки не можуть дати собі ради з тибетанськими повстанцями, які скриваються в недоступних горах, куди немає ніяких доріг.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ.

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Совєтські психіятри заперечують

21 совєтських психіятрів та невропатологів опублікували за допомогою совєтської пресової агенції ТАСС заяву, в якій кажуть, що неправдивими є всякі твердження, що в СССР насильно приміщується противників совєтського режиму в заведеннях для умово хворих та що супроти здорових осіб стосується лікування, призначене для умово хворих із трагічними наслідками для здорових людей. Ці вістки, кажуть лікарі-психіятри, є фальшиві й поширюються з метою провокації. Лікарі покликуються на державні приписи СССР, на основі яких умово-хворих приміщується в шпиталях лише після належного лікарського обслідування, коли хворий становить загрозу для окруження.

В половині серпня з подібною заявою виступили керівники Інституту психіятрії Академії наук СССР. Теперішня заява появилася напередодні міжнародної конференції психіятрів у Тифлісі та Єривані в СССР й її метою мабуть було подати заздалегідь відповідь на можливі закиди чи запити в часі конференції в справі замикання противників совєтського режиму до шпиталів для умово хворих.

СССР і автомобілі

Сотні мільйонів рублів інвестується кожного року в совєтську автомобільну індустрію, що є сьогодні найбільш ростучою галуззю господарства СССР. На цей рік заплянoвано випустити 905 тисяч особових авт, тобто втричі більше як в 1970 році. А все таки ще не осягне американської продукції з 1916 року.

На початку цього року припадало в СССР 5 особових авт на 1000 мешканців; в Чехо-Словаччині припадало 57, у Східній Німеччині — 74, в Англії — 222, в Канаді — 330. Москва мала під кінець 1972 року зареєстрованих 120.000 приватних авт, Київ (майже 2 мільйони мешканців) всього лише 19.000.

Звичайному громадянинові СССР сьогодні ще не під силу купити новий автомобіль. „Жигулі" — авто марки „Фіят" коштує 5.500 рублів (43 місячні зарплати вишколеного індустрійного робітника), „Волга" — коштує майже двічі більше. „Запорожець", найменший модель, 40 кінських сил, коштує 3.500 рублів. Зареєструвавшись, приходиться ждати в черзі на авто 4-6 років.

Великою проблемою є дороги. Їх не багато, вони вузькі й забиті вантажними автами. Отже, рідко коли можна розвинути більшу швидкість, як (20-25 миль) на годину. У цілій країні є всього лише біля 200 ґаражів, які направляють авта. На запасні частини приходиться інколи ждати кілька місяців. Тільки таксівки мають власні ґаражі і склад запасних частин.

Воюють з „західніми ідеями"

100,000 совєтських пропагандистів, на наказ комуністичної партії, мають проводити боротьбу з „західніми ідеями", тобто різними думками та ідеями з вільних країн світу, про які совєтські громадяне довідуються з закордонних радіопередач, від туристів, що відвідують СССР та з приватних листів. „Захід н і ідеї" не погоджуються з комуністичною системою, а натомість пропагують загальнолюдські вартості.

Комуністична партія СССР наказує партійним пропагандистам йти до фабрик та заводів, до шкіл, до клюбів та „червоних кутків", де слухачами будуть домашні господині та пенсіонери. Наступ пропагандистів повинен бути „аґресивний і безкомпромісовий".

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

AUDIOTONE **THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.**
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

НА ПРОДАЖ РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей"
(UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta)
по гарні різдвяні картки:

- 18 українських карток — $1.50
- 16 українських карток — $1.75
- 18 українських карток — $1.75
- 21 українських карток — $2.00
- 21 англійських карток — $1.50

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Веґревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Саркофаг Ярослава Мудрого

Як відомо, київського князя Ярослава Мудрого поховано 20-го лютого 1054-го року. В часі татарського нападу на Київ 1240-го року його гробницю пограбували. Тому пізніше в ній було знайдено мало чого з княжого поховання. Проте було встановлено, що саркофаг Ярослава Мудрого був вистелений тонкою червоною тканиною. В саркофазі було знайдено купу змішаних кісток. Жіночий кістяк у ньому належав дружині Ярослава Мудрого. Саркофаг був готовий ще за життя князя.

Цікава історія гробниці Ярослава. Його замовили з Візантії у шостому, або сьомому сторіччі, і власника поховали в ньому. Пізніше саркофаг пограбували та почали вживати його для господарських потреб. Далеко пізніше — може як воєнна здобич Володимира з Корсуня — саркофаг опинився в Києві.

Останній раз, з науковою метою, саркофаг розкривали в 1964-му році. Дослідженням саркофагу займалося багато людей, а серед них А. Макаренко, Драгоманов, Грушевський та багато інших. Літопис теж згадує про нього. Посол німецького цісаря в 1594-го року пише про саркофаг, який він бачив їдучи на Січ. Він пише: „Ще в каплиці у саркофазі лежить князь Ярослав, син Володимира, разом з дружиною. Гробниця ця заввишки в людину, ще не зруйнована, знаходиться майже в первісному вигляді".

Згадує про саркофаг Ярослава Афанасій Кальнофойський, який пише, що в 1625-му році двері собору були завалені уламками зруйнованої стіни. В 1651-му році голляндський мандрівник А. Вестерфельд зробив малюнок саркофага. Павло Алепський з 1654-го року подає таке: „В одному з вівтарів (Софійського собору) знаходиться великий біломармуровий саркофаг з горбоподібним віком із хрестами".

Там він і тепер, хоч спочатку він стояв не під стіною вівтаря, а майже посередині. Так показує малюнок А. Ван Вестерфельда. Митрополит Гедеон Четвертинський відсунув саркофаг під стіну, щоб звільнити місце для своєї усипальниці.

Саркофаг важить шість тон. Дослідження виявили відбитки тканини, два півкола голів небіжчиків, прямокутні петлі, зв'язані реміцями тощо. Також були знайдені відбитки двох предметів неправильної прямокутньої форми на рівні шиї, що нагадують пряжки, з'єднані реміцем. Гадають, що на шиї Ярослава була коштовна гривня, подібна до знайденої поблизу Кам'яного броду на Житомирщині, як про це пише Історія українського мистецтва т. 1, стор. 367.

Під час дослідів зроблено точні поміри. Дуже прикро, що татари пограбували, а то правдоподібно саркофаг був би залишився з дорогоцінними первісними княжими речами. Це мало б не абияке значення для дослідників, а також для всього українського народу. Як відомо, права нога князя була коротша від лівої в наслідок пошкодження колінного суглоба. Літопис називає його іноді „хромцем". Це й допомогло утотожнити кістяк.

► **В 1972 р. Юкон** відвідало 250,000 туристів у порівнанні із 40,000 туристами, що там були в 1962 році.

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Rose City TOYOTA SALES
CELICAS — COROLLAS — CORONAS
LUXURY MARK II's — PICKUPS
4-WHEEL DRIVE LAND CRUISERS
ТАКОЖ ВЖИВАНІ ОСОБОВІ Й ВАНТАЖНІ АВТА („троки")
Велике місто **не може** ніяк дорівняти **нашим** цінам. Чому не спробувати купувати авто в нас. Чому Вам не спробувати купувати авто в нас й не переконайтеся про те.
Наші ціни є **дуже важко** побити.
Задзвоніть ще **сьогодні** на ч.: 672-7522
6115 - 48 аве., Кемровз, Алберта

Гарний Різдвяний дарунок для Ваших приятелів

УСЬОГО ЗА $6.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

....

Місцевість: .... Пошта: ....

Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

....

Залучую: .... дол.